

TREBALL DE RECERCA

El fanatisme

Una conducta positiva o negativa?

22 de desembre de 2014

Índex

Introducció	3
PART TEÒRICA	
1. Definició del fanatisme	5
1.1. Tipus de fanatisme	5
1.2. Influència del fanatisme en la societat	7
2. Fanatisme musical	9
2.1. Orígens	9
2.2. Fanatisme en adolescents	13
2.3. Relació amb les famílies	14
3. Ídols	17
3.1. Ídols perfectes	17
4. Fanatisme una conducta positiva o negativa?	19
4.1. Avantatges	19
4.2. Desavantatges	20
5. Problemes personals	22
5.1. Obsessions	22
5.2. Frustracions	23
6. Fans	24
6.1. Perfil fanàtic	24
6.2. Club de fans	24
7. Influència mitjans de comunicació	27
8. Casos de fanatisme extrem	28
8.1. John Lennon	30
PART PRÀCTICA	
1. Introducció part pràctica	33
2. Concert Miley Cyrus	34
2.1. Introducció	34
2.2. Gràfics de les enquestes del concert	34
2.3. Comentari general	42

3. Concert One Direction	44
3.1. Introducció	44
3.2. Gràfics de les enquestes del concert	44
3.3. Comentari general	52
4. Relacions entre els gràfics de les enquestes dels concerts	53
5. Entrevista al Dr. Frederic Marsal	58
6. Entrevista a Cristina Pipó	62
7. Entrevista a Peter Vives	66
Conclusió	71
Bibliografia / Webgrafia	73
Annex	75
1. Biografia de la Miley Cyrus	77
2. Biografia de One Direction	77
3. Peter Vives	78

Introducció

El fanatisme ha estat present en la nostra societat des de fa molt de temps. Antigament, ja es podia veure com les persones eren capaces de cometre actes terribles per tal de defensar una creença determinada. Avui en dia el fanatisme persisteix en les nostres vides. Tots hem escoltat milers de vegades, notícies sobre les bogeries que han arribat a fer els adolescents pel seu grup de música preferit, o com un grup de seguidors de futbol han actuat de forma violenta quan el seu equip ha estat derrotat en un partit decisiu. Totes aquestes persones que admiren incondicionalment als seus ídols són les que anomenem fanàtiques.

El nostre interès per la música i la nostra curiositat per saber com una persona pot estar tan obsessionada cegament per algú, fins al punt de voler ser com ella o cometre actes violents per aquest, ens va portar realitzar aquest projecte. El fanatisme es desenvolupa principalment en l'etapa de l'adolescència, és per això que hem basat el nostre projecte en els joves i en la música.

El nostre estudi consistirà en analitzar fins a quin punt el fanatisme pot arribar a influir en la vida de les persones i en la seva salut. Per tant, buscarem les conseqüències i els valors que pot aportar ser un fanàtic i ho relacionarem amb problemes personals per saber si el fanatisme és una conducta positiva o negativa. Intentarem comprovar la nostra hipòtesi "el fanatisme és una conducta negativa" a través d'aplicacions teòriques i pràctiques.

El nostre treball constarà de dues parts, la part teòrica, on explicarem en què consisteix el fanatisme, el situarem i el relacionarem amb la societat. Per altra banda, estudiarem tot el que envolta concepte *fanàtic* i parlarem d'alguns casos de fanatisme extrem. I seguidament, la part pràctica, on assistirem a dos concerts per analitzar les reaccions dels fans i els entrevistarem. A més a més, en aquesta part, també farem dues entrevistes a professionals del tema i una altra a Peter Vives, actor català.

El fanatisme és un concepte força subjectiu, és per això que la part pràctica tindrà un pes molt important en el nostre treball. Estudiarem el fanatisme des de diverses visions, la dels fanàtics, la dels ídols i la dels professionals en el tema, i d'aquesta manera poder veure les diferents perspectives que l'engloben i treure'n les nostres pròpies conclusions.

1. Definició del fanatisme

fanàtic, ca.

(Del lat. Fanaticus).

1. *adj. Que defensa amb tenacitat desmesurada i apassionament creences o opinions, sobretot religioses o polítiques.*

2. *adj. Preocupat o entusiasmat cegament per alguna cosa.*

Què entenem per fanatisme?

El fanatisme és l'apassionament d'una persona que defensa desmesuradament les seves creences, opinions o ideologies. Una persona fanàtica rebutja i ignora les opinions dels altres, deixant al marge la lògica i la raó, i donant per suposat que la seva idea és la millor i la única vàlida. Per tant, els fanàtics no es plantegen la possibilitat d'obrir-se a noves idees. No necessiten ni tal sols qüestionar-se la veritat. A més, un fanàtic intenta imposar els seus pensaments als altres, creient que sap totes les respostes possibles. Aquestes persones poden tenir un comportament violent i irracional degut a la il·limitada adherència a la causa defensada. Els fanàtics, persones incapaces de dialogar, no tenen en compte les crítiques ni els consells dels altres, encara que siguin constructius. Per això és molt complicat fer que una persona fanàtica canviï de mentalitat. Totes aquestes característiques esmentades anteriorment fan que els fanàtics vegin la realitat distorsionada. La majoria de les vegades, el comportament d'un fanàtic ve determinat per la societat.

1.1 Tipus de fanatisme

- Fanatisme religiós: durant segles, milers d'homes fanàtics s'han vist influenciats sota les grans religions, aquests individus tenen una conducta cega dins d'aquesta. El fanatisme religiós ha generat varis efectes al llarg de la història, com conflictes bèl·lics, holocaustos, assassinats i actes terroristes. Tota aquesta sèrie d'actes deixen veure que l'individu no està actuant sota fe, sinó per pura obsessió.

La principal diferència entre una persona religiosa i una altra fanàtica es basa en el fet que la persona religiosa veu la religió com un mitjà per conèixer i creure en Déu, mentre que la persona fanàtica veu la religió com una cosa inqüestionable, com si fos el mateix Déu.

- Fanatisme polític: són aquelles persones que prenen una posició en àmbits polítics determinats, ments molt tancades que defensen una ideologia concreta. Es basen només en aquesta i els és impossible poder arribar a qualsevol mena d' acord o pacte que els hi suposi una pèrdua de la seva creença.

- Fanatisme científic: pretén imposar la creença en el valor absolut de conclusions de la ciència.

- Fanatisme esportiu: es basa en l'admiració excessiva per l'esport, o més aviat en els jocs i les competicions atlètiques d'alt nivell del propi país, associada a un desinterès o a un menyspreu per altres cultures o països. Aquest tipus de fanatisme pot causar molts conflictes i discussions, arriscant l'amistat de les persones.

- Fanatisme naturalista: aquest està relacionat amb la natura, n'hi ha dos tipus:

- Zoològic: són aquells que confonen el respecte que han de tenir a les persones per el dels animals.

- Fitològic o botànic: persones que defensen d'una manera insensata i immoderada les plantes. Moltes vegades creuen que aquestes poden esdevenir fins hi tot intel·ligents i sensibles.

- Fanatisme jurídic: Es basa en creure que les persones sempre tindran el dret a fer una acció davant de qualsevol situació que es pugui dur a terme.

- Fanatisme sanitari: per definir aquest ho podríem fer amb un exemple molt clar, els excessos als quals ha arribat l'antitabaquisme. Aquestes persones arriben fins al punt d'oblidar que la cura de la salut és un assumpte personal. Si ens trobem amb un ambient de tabac que ens sembla desagradable, la nostra opció és allunyar-nos o suportar.

Però el que fan les persones fanàtiques de la sanitat és imposar ordres als que es mouen voluntàriament en aquest ambient. Podríem atribuir aquest fanatisme a altres casos, no només el tabaquisme, relacionats amb la salut.

- Fanatisme musical: obsessió desmesurada envers a un personatge dedicat a la música. Seguidament ens centrarem en aquest.

1.2 Influència del fanatisme en la societat

El fanatisme pot arribar a extrems perillosos com assetjar, perseguir i matar éssers humans, tractant d'imposar una creença o una ideologia, considerada bona per al fanàtic o per al grup que l'envolta.

Les persones fanàtiques solen tenir una actitud dura, rígida, absoluta, discriminatòria i exaltada. Aquestes, per tal de defensar la seva ideologia, han generat actes terriblement injustos, plens d'odi, rancor i revengisme. Aquests comportaments de les persones fanàtiques, no només els trobem en el passat, sinó que segueixen passant ara i seguiran passant en un futur si no se li posa fre. Va passar a les Croades, en la creació de la Santa Inquisició, en el genocidi d'indígenes, en l'Holocaust, a Ku Klux Klan... i en la ideologia fanàtica que fecunda actes terroristes com ara el nazisme, el feixisme i molts més.

Al fanatisme polític, com hem vist anteriorment, és un tipus de fanatisme que també afecta en la societat. Li és característica la intolerància i l'agressivitat, la intenció de danyar als qui tenen idees polítiques diferents. El fanatisme polític és perillós no només perquè la democràcia funcioni, sinó també per a una convivència civilitzada i pacífica entre els ciutadans.

El fanatisme també apareix en la religió, com ja hem esmentat, amb persones que no només creuen que les seves creences són les úniques vàlides, sinó que també persegueixen i castiguen als que no creuen el mateix que ells. Podríem dir que el fanatisme religiós és el que més mal ha ocasionat al llarg de la història.

El fanatisme en l'esport també és motiu de preocupació per a les societats. Els seguidors fanàtics són part fonamental de l'espectacle, l'ambient d'un estadi ple, els carrers plens de gent emetent crits als participants, els cants de suport als seus preferits, els aplaudiments per l'esforç realitzat. Tots aquests elements converteixen l'esport en un joc apassionant. El que passa és que aquest sentiment apassionat pot acabar en una conducta que infringeix el normal desenvolupament del joc. L'actitud de l'aficionat pot acabar abandonant els criteris normals del bon comportament i el respecte mutu. I el sentiment de la victòria o la derrota els pot portar a cometre actes que atempten contra la seva salut mental i física.

Com acabem de veure el fanatisme és el culpable de molts inconvenients o problemes entre la nostra societat. Ens ha conduït a conflictes socials, guerres, massacres, neteges ètniques i innombrables injustícies. Intoleràncies que només poden ser millorades si es mostra respecte i acceptació cap a les diferents creences de la societat aprenent uns dels altres.

Així doncs, s'ha de lluitar per aconseguir l'ordre des de la pau i la concòrdia.

2. Fanatisme musical

El fanatisme musical és una obsessió desmesurada envers a un personatge dedicat a la música. La música t'ajuda a superar moments horribles; la música t'ajuda a enfonsar-te voluntàriament, en la misèria més absoluta; la música et fa ballar fins que no pots més; la música t'ajuda a oblidar una mala estona; la música et fa recordar moments que tens adormits en la memòria històrica de la teva vida. La música et fa somriure, riure, patir, plorar, entristir, alegrar, recordar... La música pot resumir la teva vida i dividir-la en moments.

Gràcies tot això, podem arribar a la conclusió que la música forma una part molt important de la vida de les persones. En el moment, però, que la música, o els personatges musicals es converteixen en l'element bàsic per viure, és quan parlem d'aquest fanatisme musical.

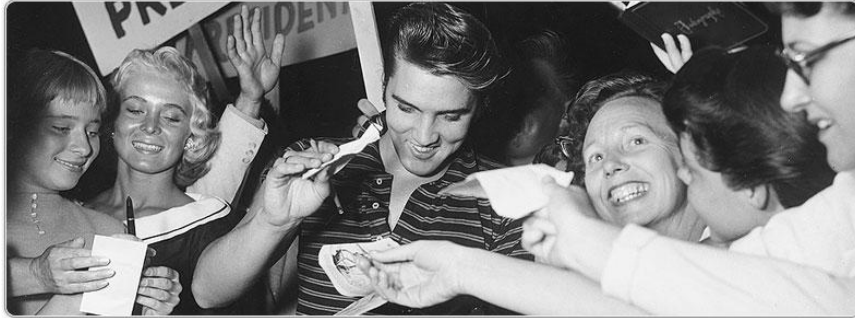
2.1 Orígens

Al llarg de la història han anat apareixent ídols musicals que han marcat la vida de les persones. Els inicis del terme "fanàtic", per tant, ja es poden començar a observar a principis dels anys 50, on el fenomen fan es va anar expandint a poc a poc gràcies a Frank Sinatra, cantant i actor estatunidenc que va marcar tendència en aquella època, amb una popularitat immensa. Va ser un dels primers ídols juvenils, on al 1939, ja va començar a marcar la vida de la música. Les seves cançons es van començar a transmetre per la ràdio, i va ser així com va començar a cridar l'atenció de tots els adolescents, que adoraven les seves actuacions en directe.

Fans saludant a Frank Sinatra

Més tard, al 1955, un altre cantant i actor estatunidenc comença a marcar tendència. Anomenat “El rey del Rock and Roll”, Elvis Presley comença a créixer per tot el país i a ser buscat per diversos shows de televisió. Es converteix en estrella nacional i mou masses de joves adolescents que segueixen tot el que fa. El seu moviment de pelvis torna bojos als fans. És en aquesta època quan comencen a aparèixer els clubs de fans, grups de persones que s'uneixen per adorar al seu ídol.

Fans demanant autògrafs a Elvis Presley

S'ha dit centenars de vegades que The Beatles han estat probablement la banda de major influència de tots els temps... La seva música segueix atraient als joves i moltes de les seves cançons, continuen actualment escoltant-se. Als anys 60 es va produir un canvi amb l'aparició d'aquesta banda, ja que la histèria cap als ídols va començar a afectar als adolescents. Ells van marcar les tendències de la moda masculina i van ser exemple a seguir per la seva imatge rebel que els mostrava irrespectuosos davant l'autoritat i la policia. Es transmet als joves la idea de viure al màxim i és llavors quan el fenomen fan s'acaba de desenvolupar.

Fans de The Beatles

Els anys 70 es caracteritzen pel naixement i desenvolupament de nous moviments musicals, com el punk, la música disco, el pop personal, el heavy metal... En aquests anys alguns dels músics que més destaquen, entre d'altres són: Pink Floyd, Queen, Abba, Kraftwerk, Bruce Springsteen, Bob Marley, Thin Lizzy, Carlos Santana, Els Bee Gees i Sex Pistols. Durant els 70 els ídols començaven a ser famosos pel fet de sortir en medis de comunicació, d'aquesta manera, els artistes eren exposats a un gran nombre de persones, aconseguint cridar la seva atenció. Per altra banda, les indústries musicals es centraven en crear ídols atractius, ja que se sabia que eren aquests amb els que s'obtenien més seguidors.

Durant els anys 80, el nombre de persones fanàtiques per els seus ídols va augmentar, ja que les indústries van començar a utilitzar el “merchandising”, per tant, es van començar a posar a la venda un gran nombre de productes publicitaris per promocionar els artistes i els diversos grups de l'època. Es pot observar que els artistes, juntament amb les indústries, buscaven estratègies per poder atraure l'atenció de la gent. Els cantants tenien nous objectius, arribar a la fama i agradar al màxim nombre de persones. D'altra banda, els productes que anaven apareixent per donar a conèixer els artistes de l'època van augmentar la motivació de tots els seus seguidors, aconseguint d'aquesta manera un gran nombre de fans.

Merchandising de Bruce Springsteen i Michael Jackson

La dècada dels 90 ha estat la dècada de la revolució d'Internet i de les telecomunicacions, de la utilització de noves tecnologies, de l'explotació massiva de la TV... Tot això ha tingut la seva influència en la música que s'ha fet en aquests anys, o bé la música ha tingut la seva influència en els esdeveniments socials d'aquesta dècada. Precisament un dels aspectes més importants d'aquesta dècada ha estat la reinvençió d'un mateix. Triomfa la idea que cal trencar amb els esquemes del passat i tornar a començar per poder adaptar-se als canvis que van succeint en el moment.

No es pot parlar de la música dels noranta sense parlar del fenomen fan. Els artistes són grups de nens guapos o de noies sensacionals que saben cantar i ballar, i que tornen bojos als adolescents. Aquests grups van ser: Take That, Backstreet Boys, Spice Girls, Boyzone, NSYNC, Five, All Saints, Eternal... És habitual que la fama d'aquests grups acabi destruint-los i portant-los a la desaparició. Un exemple n'és Take That, la ruptura d'aquest grup va trencar els cors de milers de noies, algunes de les quals fins i tot van amenaçar amb suïcidar-se. L'immens mercat que van produir aquests grups va generar el major nombre de marxandatge de la història. Les Spice Girls fins i tot sortien a xupa xups... També en aquests anys els solistes Michael Jackson i Madonna continuen sent uns dels cantats més famosos del món, amb un gran nombre de fans a seu darrere.

Backstreet boys

Actualment, els objectius de la indústria discogràfica continuen sent extreure el màxim rendiment del fenomen "fan". Aquests, tenen diversos avantatges a causa de les noves tecnologies, que els proporcionen la possibilitat d'estar més a prop dels seus ídols, poder seguir les seves vides a través de les xarxes socials..

2.2 Fanatisme en adolescents

L'entorn social, especialment les amistats, és un dels factors que més influeix en els adolescents.

La psicologia afirma que el fanatisme apareix a partir de la necessitat de seguretat que experimenten les persones que, justament, són insegures. Es tracta d'una espècie de compensació davant d'un sentiment d'inferioritat. El fanatisme que pateixen els joves envers una figura musical, també pot ser causat per el desig de pertànyer en un grup, tenir coses en comú, com per exemple, vestir amb el mateix estil del cantant, produeix la identificació de l'adolescent. Per això, els nois necessiten i utilitzen aquests models per relacionar-se i crear noves amistats. Els joves amb problemes socials i amb escàs suport familiar i econòmic són, normalment, els que acaben realitzant les mateixes conductes que els seus ídols, ja que la majoria no tenen una cultura de valors que els permeti adonar-se que imitar a les persones que admiren pot ser un mal exemple per a ells. Les persones que canvien davant el canvi dels seus ídols són éssers humans amb personalitats de baixa estructuració i poc criteri, ja que actualment, si alguna cosa caracteritza l'adolescent dels nostres temps és el seu alt poder crític i d'enfrontar-se als models amb noves actituds. Encara que els models de conducta dels ídols influeixen en la conducta dels seus seguidors.

Els psicòlegs identifiquen en l'etapa de l'adolescència comportaments que poden arribar a ser perillosos si no es controlen, per tant, tot i que el fanatisme es pot donar en qualsevol etapa de la vida, l'adolescència és la més comuna. Durant aquest període, els adolescents pateixen canvis físics, i comencen a desenvolupar la personalitat. Es troben en un procés de reestructuració de la identitat, on es van independitzant dels seus pares per anar creant una major dependència i enllaços amb els del seu grup.

D'aquesta manera, es deixen influenciar per les persones que conviuen en el seu entorn, és per això que, si aquestes referències no són adequades per l'adolescent, podran perjudicar el futur d'aquest. D'altra banda, els nois i noies també tenen els seus ídols com a models a seguir, i això afecta en la seva manera de pensar i actuar, ells volen viure el moment i estar a prop d'aquests que han triat com a referència.

S'ha de saber diferenciar el concepte d'admiració o un suposat enamorament del d'una obsessió compulsiva. Tenir ídols no és una cosa dolenta, sempre que no es porti als extrems de la bogeria i no s'arribi al punt de perdre la identitat. El fenomen fan podria crear greus conseqüències, com per exemple, que la visió de grup afecti el comportament individual de tal manera que l'adolescent no pugui ser capaç de prendre les seves pròpies decisions sense el consentiment o aprovació dels seus amics.

Els models i estils de vida dels artistes, bons o dolents, es difonen amb molta rapidesa i arriben de manera directa als adolescents. S'ha detectat que un important percentatge d'aquests experimenta fortes emocions negatives incrementant comportaments inapropiats o antisocials a l'escoltar una cançó o veure un cantant determinat. Per això, el suport de les famílies i aconseguir una bona relació entre pares i fills són dos aspectes clau per evitar conductes extremes.

A causa del fanatisme, l'adolescent pot arribar a patir diversos extrems de nerviosisme, desmai, i en el pitjor dels casos homicidis o suïcidis. Les actituds obsessives creen imaginariis sobre l'amor, la figura, el comportament... Les persones que pateixen fanatisme s'enfronten a diversos símptomes: falta de concentració, depressió, plors constants a causa de la distància entre el seu ídol i ells, aïllament de la societat...

2.3 Relació amb les famílies

La fascinació dels adolescents cap als seus ídols comença normalment a l'edat dels 9 anys. Els joves, esperen impacients l'arribada dels artistes que admiren al seu país, assistint als seus concerts. Aquests, patint tota classe de incomoditats, es sacrifiquen fent llargues cues per poder-se situar en els millors llocs del concert, i, d'aquesta

manera, poder estar el més a prop possible del seu ídol, que s'ha convertit en una estrella popular gràcies al marxandatge.

Els pares d'aquests adolescents acompanyen als seus fills, fent-los costat. Una de les raons pot ser perquè aquests puguin gaudir d'experiències que ells no van poder viure en el seu moment. D'aquesta manera, autoritzen els seus fills a faltar a l'escola perquè puguin formar part de un grup de fans.

La majoria de les vegades, totes aquestes accions dels pares per intentar complaure els seus fills tenen les seves conseqüències. A la llarga, els nois no toleraran que se'ls contradigui i alguns fins hi tot utilitzaran la violència.

Els nois segueixen al màxim les accions dels seus ídols, i els imiten pràcticament en cada moment, seguint fins hi tot les accions negatives d'aquests, ja siguin actes violents o males conductes com prendre drogues. És molt important que els pares de les famílies o educadors posin una atenció especial a aquestes manifestacions, ja que imitar aquest tipus de conductes és la mostra d'una educació amb poc acompanyament. A més, han de tenir un bon grau de comprensió d'aquests fets i tenir l'autoritat ben fonamentada, perquè quan els fills no veuen una figura d'autoritat, haver-la de transmetre és una tasca difícil.

A més a més, molts pares d'adolescents no presten massa atenció cap a aquest tipus de comportament, on els fills imiten els seus ídols, ja que ho veuen com una cosa "normal", alguna cosa que tothom fa.

És molt important ensenyar als nens a ser crítics i realistes. D'aquesta manera, intentaran descobrir com és realment cada persona, sense oblidar-se que, encara que algú hagi estat capaç de destacar per alguna cosa, segueix sent una persona de carn i ossos.

Els pares han d'assumir el seu rol, per tant, han d'imposar unes normes a casa i obligacions que s'han de complir. Si aquests no ho fan, els fills faran el que volen, creixent a poc a poc sense fre ni límits. Utilitzar el diàleg entre pares i fills és un bon mitjà per explicar als joves les raons per les quals no han de seguir conductes perjudicials per a ells.

Els nois han d'aprendre a compaginar les seves responsabilitats amb els seus hobbies, complint amb els seus deures, i sinó, hauran d'afrontar sancions que els pares hauran d'imposar.

Complaire els fills és una temptació difícil de vèncer, que per una part pot crear la necessitat de tenir tot el que els altres tenen i voler ser com els demés. Rebre obsequis o gratificacions sense haver fet res afecta de manera negativa als nois, ja que es perd el sentit dels límits i es reforcen només els valors materials. Des de que els fills són petits, els pares han d'imposar-s'hi, complir els seus rols de pares, ja que a mesura que es van fent grans, serà més difícil..

3. Ídols

Podríem definir el terme ídol com a persona o cosa per la que se sent un amor o admiració excessiva. Els ídols sorgeixen de la necessitat que tenen els grups de diferenciar-se i és un model per identificar-se. Aquests, imposen pautes de comportaments, maneres de parlar, de dir, maneres de vestir... Darrere dels ídols, s'amaga un gran comerç i negoci en el qual es pretén únicament vendre. Un ídol pot arribar a fer història, fins hi tot quan ja ha mort, perquè és una mort col·lectiva de l'imaginari popular.

En els adolescents, els ídols tenen un paper molt important, ja que són un model a seguir. Els joves intenten seguir al màxim les característiques que més admiren i les que són considerades com a més adequades per relacionar-se socialment, i imiten literalment els seus comportaments. A més, els ídols generen influències amb conductes que impacten el desenvolupament de la personalitat dels joves, contribuint d'aquesta manera, en un canvi en el destí o patró de la vida d'un adolescent. Per exemple, hi ha artistes que defensen el consum de drogues, la violència, d'altres que estan a favor d'un món caòtic... Tots aquests aporten valors de manera negativa. Poden generar conductes i alteracions profundes en els valors i poden influir de manera total en els adolescents.

Cada adolescent escull el seu ídol depenent dels seus interessos i gustos, i es basa en els seus desitjos, segons el que ell espera ser o tenir a la vida. És així com de mica en mica, cada un d'ells es va arrelant al grup o artista que creu que li convé. Quan es tracta d'escollir un ídol, els joves no segueixen paràmetres específics, n'hi ha de corrents i d'altres que ofereixen propostes més diferents.

3.1 Ídols perfectes

L'ídol neix d'una contínua exhibició de les seves virtuts, d'aquesta manera, tots els defectes de l'estrella s'idealitzen o acaben passant per alt. A causa d'aquest fet, els adolescents poden interpretar que tots els actes dels seus ídols són els millors, per molt que aquests siguin de mala educació o de mala conducta.

Els ídols representen el que molts joves volen ser quan siguin grans, o el que admiren. Són artistes que fan diners, populars i amb èxit. Són persones boniques, això guanya molts punts en plena adolescència, ja que representen l'amor platònic que els adolescents sempre han buscat.

No necessàriament són artistes amb molt de talent, però és aquesta la forma en que els venen o presenten. Això fa que acaparin més mercat i cridin molt més l'atenció.

Han de tenir una història interessant des de petits, com Justin Bieber qui feia vídeos de les seves actuacions, o ser artista des de la infància, com Britney Spears o Christina Aguilera.

Molts dels ídols actuals aprofiten la seva popularitat per relacionar-se i crear vincles amb altres estrelles, aprofitant la popularitat. D'aquesta manera es converteixen en l'estrella del moment.

Crear una marca de roba o ser la imatge d'alguna d'aquestes, posiciona el nom. Això fa que tots els joves vulguin lluir com l'artista. Els adolescents se senten identificats i volen assemblar-se a ells.

Són sexys sense vendre el sexe, ho insinuen, però no ho fan de forma descarada, perquè molts són populars des de petits, i quan creixen, han de mantenir la imatge fins que siguin adults.

Alguns d'ells fins hi tot fan pel·lícules senzilles, sagues, històries simples, on l'amor és l'ingredient principal.

4. Fanatisme, una conducta positiva o negativa?

El fanatisme té moltes cares i és un fenomen universal. Com hem vist no es limita al món de la religió o la política, ja que es pot trobar en gairebé qualsevol àmbit de l'activitat humana. Encara que no tot tipus de fanatisme és perillós per a la societat, hem d'estar familiaritzats amb els seus trets per reconèixer aquestes tendències que poden conduir a la violència física o mental i a la brutalitat.

Ser fanàtic és bo o dolent?

4.1 Avantatges

El fanatisme no és una conducta innata en els humans. A mesura que una persona creix obté informació que li fa tenir unes idees i uns sentiments, i per tant defensar unes postures o unes altres. Per tant, podríem dir que el fanatisme és inculcat per la societat i aquest formaria part de la complexa identitat d'una persona.

La identitat d'una persona és el conjunt de trets, tant físics com psicològics, que fan que les persones siguin diferents entre si i per tant, i per tant, és el que permet reconèixer-se a un mateix. Però per altra banda la nostra identitat ens fa formar grups de gent semblant. Quan les persones s'ajunten i comproven que comparteixen idees es senten més unides i que no estan soles. Aquesta necessitat de no sentir-se soles produeix que les persones potenciïn els elements que les uneixen als demés, arribant a obsessionar-se per allò, com és el cas dels fanàtics.

És així com Erich Fromm, un psicòleg i sociòleg, defensa el fanatisme com un intent d'escapar de la solitud i la tristesa. Considera que els fanàtics volen establir vincles amb altres persones que tenen pensaments similars als seus per així disminuir la por a la llibertat i a la solitud a la vegada.

Ser fanàtic suposa estar obsessionat per alguna cosa. Això pot ser degut a que una persona necessita escapar-se de l'entorn que l'envolta i aquesta evasió és positiva, ja que permet relaxar-se. En algunes ocasions la vida ens pot resultar rutinària i depriment, pel que es necessita la motivació d'alguna cosa que ens animi a tirar

endavant. Els fanàtics tenen aquestes motivacions en les seves obsessions i és en aquest sentit que podríem considerar positiu el fanatisme.

També podríem dir que el fanàtic, en certa manera, es tanca en el seu propi món. Per alguns hi ha grans avantatges en entrar en el seu món, per exemple poder allunyar-se de vicis i influències dolentes per a la seva vida. Per altra banda, el fanatisme pot ser un mecanisme de defensa. Freud afirmava que l'home busca la seva felicitat i la seva seguretat a través del fanatisme.

Però el fanatisme té més d'una cara. Fins ara hem vist algunes visions positives del fanatisme però aquest té inconvenients.

4.2 Desavantatges

En primer lloc podríem considerar el cas de les societats molt religioses, on les persones neixen amb el fanatisme imposat. La seva manera de viure es veu condicionada i a vegades pot ser que hagin de fer coses per la seva religió que mai farien per si soles. Aquest fanatisme que exclou la llibertat no és bo, ni humà.

També trobaríem els que s'aprofiten dels fanàtics per extreure benefici propi. Aquests fanàtics poden ser induïts a realitzar accions per seguir amb la seva obsessió i hi ha persones que en treuen partit de tot això. La gent fanàtica viu il·luminada per la seva idea, de vegades massa, i és fàcilment manipulable.

Un fanàtic extrem utilitza poc el seu cervell, no raona. No té autoestima perquè es centra únicament en una idea, a alguna cosa o algú extern a ell.

El fanatisme és perillós perquè fàcilment pot caure en la intolerància, discriminació i irracionalitat; provocant desintegració social i rebuig dels que pensen o actuen diferent. I és que el fanatisme pot arribar a limitar la llibertat, empobrir i incomunicar.

Per altra banda, en molts casos una obsessió és difícil de controlar i és pot acabar boig i realitzant actes terribles. Això és un inconvenient, ja el fanatisme pot portar desavantatges devastadores no només per al fanàtic, sinó per a un país sencer. Com s'ha vist al llarg de la història el fanatisme algunes vegades desenvolupa guerres i greus desastres o suïcidis massius per perseguir un ideal.

Qualsevol cosa en excés és dolenta, encara que el model que es segueixi sigui bo. En el moment que apareix alguna cosa que t'impedeix desenvolupar-te en qualsevol dels àmbits relacionats en la teva vida, és quan passa a ser perjudicial, i encara ho és més quan estàs identificat amb alguna cosa que no té característiques positives.

Podríem arribar a la conclusió, per tant, que la malaltia que pateix una persona fanàtica s'anomena veritat absoluta, ja que està convençuda que la seva idea és la millor i l'única vàlida, de manera que menysprea les opinions dels altres. Ha construït la seva pròpia veritat i la defensa per sobre i en contra de tot, imposant-la sigui com sigui per tots els mitjans, fins i tot violents.

Tots tenim coses que ens apassionen en la vida, però també és veritat que hem de dur a terme les nostres activitats amb moderació per no ser addictes a elles i tenir la ment oberta. Així podrem analitzar les coses i no ser esclaus del que creiem que és correcte, per què hi haurà vegades que no tindrem la raó. Tot extrem és dolent, per això si el fanatisme porta a una persona als extrems, mai serà bo.

5. Problemes personals

El fanatisme pot causar dificultats emocionals, crear sentiments que a la llarga poden provocar malestar en la vida de les persones i problemes personals. El fanàtic pot, fins hi tot patir trastorns de personalitat, que sorgeixen a partir de la forta admiració cap al seu ídol. Seguidament podem observar diversos trastorns i emocions que pateixen les persones fanàtiques.

5.1 Obsessions

La obsessió pren un paper molt important dins del fanatisme. El trastorn obsessiu-compulsiu, està classificat també com a trastorn d'ansietat, però per les seves especials característiques es considera a part.

Es caracteritza per la presència d'obsessions i compulsions. Les obsessions són idees, pensaments, imatges i impulsos persistents que, en principi, s'experimenten com a invasius i sense sentit. La persona intenta suprimir-los o neutralitzar-los amb una altra idea o acció. Però si ens basem en el fanatisme, els subjectes no ignoren la seva passió pel seu ídol.

Les compulsions són comportaments mentals o actes repetitius que la persona se sent obligada a realitzar a causa de la obsessió. D'aquesta manera, per reduir el mal estar, la persona genera accions repetitives i estereotipades, que en la majoria dels casos es poden relacionar amb la idea obsessiva. Aquestes compulsions poden ser motores o mentals, i manquen de sentit. Tot i així, el subjecte les realitza igualment, per por a que no fer-les generi conseqüències.

Més del 80% dels casos obsessius, les compulsions hi apareixen conjuntament.

En el fanatisme, una acció obsessiva-compulsiva podria ser, per exemple, el fet de necessitar qualsevol xarxa social per poder obtenir informació del artista en cada moment. El no fer-ho, els fanàtics sentirien que no han complert amb el seu deure i es veurien afectats per un sentiment de culpa.

5.2 Frustracions

La frustració és una reacció emocional. És un sentiment que apareix davant d'un obstacle a l'hora de satisfer una necessitat o desig. Totes les persones l'experimentem en algun moment de les nostres vides de manera inevitable. És una emoció que, de fet, experimentem des de molt petits, ja que són molt habituals durant l'etapa d'infantesa.

La frustració apareix en forma de diferents emocions o s'associa a una combinació d'algunes d'elles, com per exemple: ira, impotència, culpa, tristesa o depressió, decepció, desil·lusió, angoixa... Tot i no ser l'única resposta davant la frustració, l'ira és una de les emocions que més fàcilment s'hi pot relacionar, és a dir, que deriva directament situacions frustrants.

Altres emocions relacionades amb la frustració com per exemple la culpa, l'angoixa i la depressió solen sorgir en ocasions on la ràbia no s'exterioritza i es dirigeix cap a un mateix. La impotència també és un sentiment que parteix d'un judici negatiu de les pròpies capacitats i genera angoixa i inseguretat. Aquesta està lligada a l'autoestima, a les creences limitadores i a la manca de valoració positiva dels propis recursos.

Si ens centrem en persones fanàtiques, podem observar que aquests experimenten tot aquest seguit de reaccions emocionals davant de diverses situacions com expectatives no complides, rebuig, estrès, falta d'acceptació, manca de llibertat personal, d'expressió...

És important parlar de límits. Establir límits pot ser motiu de frustració. Per exemple, en el cas dels fanàtics, no poder accedir als seus ídols de manera directa, limitant-se només a assistir als seus concerts, pot provocar reaccions emocionals com les que hem explicat anteriorment que afecten de manera negativa en les persones.

6. Fans

Un fan és una persona que admira una altra persona o una cosa amb gran passió, especialment un cantant o un artista.

Avui veiem com el fanàtic és aquell que defensa una creença o una opinió amb passió exagerada i de manera desmesurada. En canvi, el fan és el seguidor que també gaudeix i pateix amb el seu ídol, però que sap posar límit a les seves passions. El fan no deixarà la seva felicitat en mans del seu ídol, és a dir, que tot i que admira i sent una gran passió per ell, és capaç de viure la seva vida buscant les seves pròpies victòries sense dependre únicament d'aquest.

6.1 Perfil fanàtic

Les característiques d'una persona fanàtica acostumen a ser semblants. Per una banda creuen tenir la veritat absoluta, que defensen a capa i espasa, i aquesta no pot ser qüestionada per res ni per ningú. El fanàtic no raona i no admet una discussió sobre el que consideren dogmes no debatibles. I és que no creu en la diversitat de pensaments ni en la possibilitat d'obrir-se a noves idees o moviments, ja que consideren els seus com a perfectes i inqüestionables.

Per altra banda tracta d'imposar les seves pròpies creences sobre els altres. Generalment l'agressivitat és present i provoca intolerància contra altres visions.

6.2 Club de fans

Un club de fans és un grup organitzat de persones que admiren la mateixa persona o cosa, per exemple un grup de pop o un grup musical. Els membres del club de fans reben informació i poden participar en diverses activitats que es realitzen únicament per adorar al seu ídol, per tant el seu objectiu és crear una organització que dediqui el seu temps i recursos a donar suport a la persona que admiren.

Hi ha clubs de fans oficials que estan dirigits per una persona o organització relacionada amb l'artista. Dins del club podem trobar diverses persones que ajuden a coordinar-lo: un President, Vicepresident, un Webmaster (persona responsable del manteniment o programació d'una pàgina web, te l'obligació de mantenir actualitzada la web del club de fans i vigilar l'ordre i el respecte en el fòrum), i finalment Coordinadors de delegacions territorials.

Cada un d'aquests té la seva funció dins del club, per exemple, la funció del President és representar legal i oficialment el Club en tots els actes, acceptar o rebutjar qualsevol petició dels socis, portar el control dels socis, altes, baixes..., fer arribar als socis diferents comunicacions i documents, com carnets, circulars informatives i material promocional...

Per poder formar part d'un club de fans de manera oficial, t'has d'inscriure en el club (hi haurà casos en que rebràs fins hi tot un carnet acreditant-te com a membre de l'associació), i d'aquesta manera també seràs apuntat en una llista de fans oficial i podràs rebre diàriament un butlletí amb informació del club, novetats i notícies sobre l'artista. A més a més, tindràs accés a sorteigs i activitats organitzades exclusivament per membres dels clubs.

Per adorar a un mateix artista, els clubs oficials de fans es divideixen en petits clubs depenent del país en que visquis, per exemple, una persona fanàtica d'un famós determinat que viu a Catalunya, haurà de residir legalment a Espanya per poder formar part del club de fans oficial d'Espanya d'aquell famós. No és necessari ser major d'edat per apuntar-se a un club, tot i que és recomanable informar als pares en cas de ser menor d'edat. La majoria de clubs de fans són totalment gratuïts, per tant, no s'ha de pagar cap quota per pertànyer al club. Tot i això, podem trobar clubs de fans en que s'ha de pagar una mínima quota anual.

Avui en dia, els clubs de fans tenen la seva pàgina web, aquesta és el mitjà pel qual t'has d'inscriure al club. De manera molt senzilla s'ha d'omplir un qüestionari, i ràpidament t'informaran o enviaran el carnet de soci. Normalment, en cada pàgina web de clubs de fans hi apareix una llista amb els membres del club, on s'hi pot observar també el president i vicepresident d'aquest. També s'hi pot trobar una llista de les pròximes o anteriors quedades que es fan arreu del país. La web també consta de fotografies, notícies, un fòrum per parlar de l'artista, concursos, informació sobre gires o concerts, àlbums i cançons, un lloc per comprar productes, una biografia amb tot tipus d'informació de la vida de la persona...

Els grans grups de fans poden organitzar actes per recaptar diners que poden anar directament per la persona famosa en la que es basa el grup.

“Street team” és un terme molt important que podem relacionar amb els clubs de fans. Podem definir-ho com un concepte introduït per les discogràfiques que consisteix en aconseguir adolescents que facin la funció de màrqueting de manera gratuïta. Aquesta tàctica ja es va desenvolupar a mitjans de la dècada del 1990, on les discogràfiques intentaven promocionar els estils de música com el rap i punk. Ho utilitzaven discogràfiques petites com a eina per poder combatre contra els distribuïdors més grans. D’aquesta manera, empreses més petites podien arribar a formar part del negoci de la música.

Dins dels clubs de fans, els “street team” són anomenats “equip de carrer”, i ajuden als grups musicals o artistes a patrocinar al cantant per tot el país. Aquestes persones s’encarreguen d’enganxar cartells, repartir flyers, regals... Cada club de fans d’un país determinat consta de diversos “street teams”, per exemple, un club de fans oficial espanyol d’un artista, disposarà de diversos equips de carrer a cada província espanyola. Aquests estaran organitzats per un coordinador que estarà en contacte amb els Presidents del club de fans.

7. Influència mitjans de comunicació

Els mitjans de comunicació són instruments, o formes, que ens permeten comunicar-nos amb altres persones, estar informats del que passa al món o entretenir-nos. Aquests permetran als fanàtics estar en contacte amb els seus ídols, és per això que podem considerar que els mitjans de comunicació són un element clau en el fanatisme.

Per altra banda, però, el que es fa és aprofitar la importància que tenen aquests mitjans en la societat, per influir i obtenir benefici propi. Per exemple, en el cas del fanatisme musical, els mitjans de comunicació s'utilitzen per vendre molt bé els personatges musicals per aconseguir tenir molts seguidors i una gran popularitat.

El fanatisme es podria considerar un producte que venen els mitjans de comunicació. Interessa que el món dels artistes es vegi com un món ideal i perfecte, i així cridar l'atenció de la gent. Quan més fans, més entrades es venen, més augmenta l'audiència... És per això que en els mitjans els hi interessa que existeixi el fanatisme.

Actualment, a causa de els ràpids mitjans de comunicació, que transmeten la informació de manera immediata, els personatges tarden poc temps en arribar a ser coneguts arreu del món. A més, aquests s'encarreguen d'enaltir aquestes figures fins hi tot amb comportaments no desitjables i transmeten nerviosisme a la majoria de persones fanàtiques.

Amb les xarxes socials, la comunicació i el comentari en massa de les conductes dels ídols reforcen la identitat de l'adolescent. Aquest, està disposat a fer-se seguidor de diverses actituds, i més si son dirigides pels seus ídols.

8. Casos de fanatisme extrem

L'afecte que molts fans senten pels seus ídols pot arribar a casos molt extrems que porten a cometre veritables actes de bogeria.

Toby Sheldon

La seva obsessió amb Justin Bieber l'ha portat fins al quiròfan. Toby Sheldon, de 34 anys, va invertir tots els seus diners en cirurgies per assemblar-se al seu cantant preferit. Primer, es va sotmetre a un trasplantament de cabell que imités el cabell ros de l'estrella pop; després es va operar els pòmuls, la barbata i es va injectar botulina al front; es va aixecar les parpelles i es va sotmetre a una "cirurgia de somriure". El jove ha gastat aproximadament 100 mil dòlars (80.552 euros) i assegura que no s'aturarà fins que sembli el bessó de Justin.

Toby Sheldon

Justin Bieber

Mor un xinès per no dormir per veure el Mundial

Un jove de 25 anys va morir sobtadament el dia 16 de juny de 2014 a la ciutat xinesa de Suzhou, en un cas que segons els metges va ser degut a haver passat diverses nits sense dormir per tal de veure partits del Mundial de futbol. La diferència horària de la

Xina amb el Brasil, de 11 hores, obliga els aficionats xinesos que vulguin seguir els partits en directe a fer-ho durant la nit.

No és la primera vegada que una desgràcia d'aquest tipus passa a la Xina durant el Mundial de futbol, ja que es van donar tragèdies similars durant els últims Mundials i Eurocopes. També en els Mundials de Sud-àfrica 2010 i Alemanya 2006 es van publicar notícies d'espectadors xinesos que van patir trastorns físics o fins i tot van morir d'esgotament després de llargues nits sense dormir, seguint equips com Espanya, Itàlia o Brasil.

Lorena Gallego

Una jove higienista dental enamorada del periodista esportiu Paco González va tractar d'assassinar a l'esposa i la filla d'aquest el febrer de 2014.

Lorena Gallego estava enamorada de Paco González. Els seus tocs d'atenció al periodista eren constants. Li enviava regals, li enviava emails i anava sempre que podia a l'estudi de ràdio per veure'l. Tot va ser inútil.

Per Lorena, Mayte, la dona de Paco, era l'únic impediment per complir el seu somni impossible: ser la dona del periodista, per això decideix treure-la del mig. No obstant això, necessitava ajuda i per això convenç a Iván Trepiana. Van assaltar el vehicle dels González i van amenaçar les dones. Tot va acabar amb mare i filla hospitalitzades per les ganivetades rebudes.

Una fan de Jessie J es parteix la cama per assembleu-se a ella

L'objectiu de la jove era poder portar una escaiola com la que havia utilitzat la cantant l'any anterior causa d'una caiguda sobre l'escenari. La noia en qüestió va arribar al punt d'enviar fotos de la seva lesió al mòbil personal de Jessie.

Jessie J

Fans de One Direction hospitalitzats

Diversos fans de One Direction, van estar hospitalitzats per símptomes de pneumònia, el març del 2012, després d'esperar en temperatures sota zero. Centenars de fans de One Direction van passar més de 35 hores esperant per veure el concert dels nois a una temperatura de -10°C.

Fans de Michael Jackson

El dia 25 de juny de 2009 va morir Michael Jackson a causa d'una aturada cardíaca. Per a molts va significar la pèrdua d'un gran artista però per altres va semblar que la seva vida havia deixat de tenir sentit. Després de la seva mort, dotze fanàtics van decidir acabar amb les seves vides, d'acord amb el comentat per un fundador d'un fan club en línia de Michael Jackson.

8.1 John Lennon

Seguidament parlarem de l'assassinat de John Lennon ja que aquest va ser un cas de fanatisme extrem molt destacable.

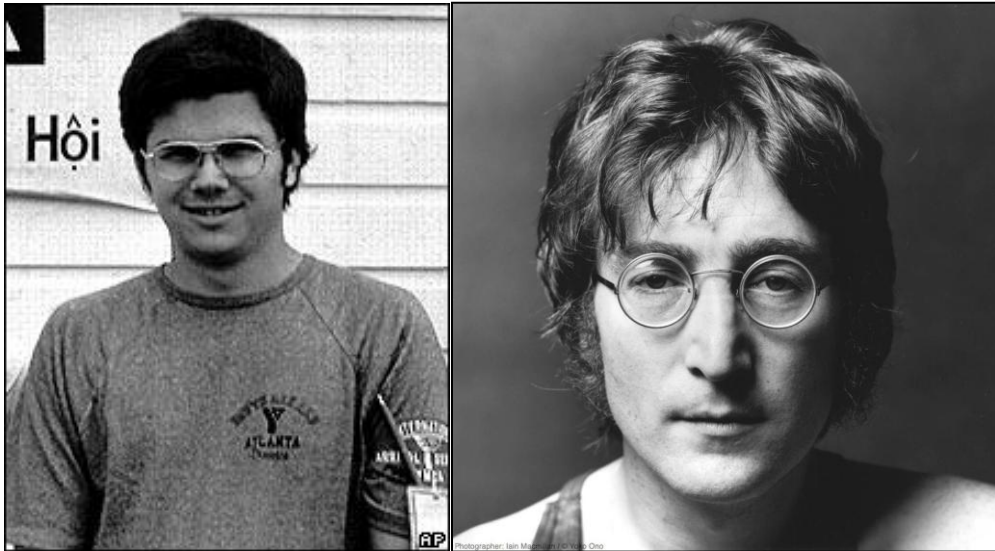
Lennon va ser un influent músic britànic de rock que va adquirir fama mundial per haver estat un dels membres fundadors de la banda The Beatles, per la seva carrera com a solista, i per la seva tasca com a activista polític en contra de les guerres.

Mark David Chapman, és l'home que va disparar quatre vegades a John Lennon. Durant molts anys Chapman va ser un fanàtic dels Beatles, particularment de John Lennon. Després d'un atac de nervis a la universitat, l'admiració cap l'artista britànic es

va convertir en obsessió. A tal punt que es va casar amb una japonesa perquè s'assemblava a Yoko Ono, la dona de John Lennon. A poc a poc la vida de Chapman es va anar deteriorant i va començar sorgir un rancor contra qui durant molts anys va ser el seu heroi.

A la nit del 8 de desembre de 1980, Chapman va decidir posar fi a la vida de John Lennon disparant quatre vegades a l'esquena de l'artista. No era la primera vegada que Chapman intentava assassinar a Lennon, anteriorment havia viatjat a Nova York però no s'havia atrevit a cometre el crim.

Chapman no va negar la seva culpabilitat, ni va intentar evitar que el condemnessin. Yoko Ono considera que Chapman segueix representant un perill per a ella i els fills de Lennon. Tres vegades ha intentat aconseguir la llibertat sota paraula, i tres vegades se li ha negat.

Mark David Chapman

John Lennon

PART PRÀCTICA

1. Introducció part pràctica

En aquesta part del projecte, hem analitzat els perfils fanàtics i la manera en que es comporten aquests.

Hem realitzat un estudi descriptiu mitjançant l'observació directa utilitzant dos mètodes: enquestes i entrevistes. Per fer-ho, vam assistir un dia abans de dos concert per poder obtenir la informació necessària d'aquells que portaven dies acampant a la cua.

El concert de la Miley Cyrus, dia 13 de Juny de 2014, vam fer 89 enquestes i un recull de diverses gravacions de fans. El concert va ser al Palau Sant Jordi de Barcelona, on hi van assistir unes 14.000 persones aproximadament segons els organitzadors.

El concert de One Direction, dia 8 de Juliol de 2014, vam enquestar a 76 persones i també vam realitzar gravacions d'entrevistes a tots aquells fans. El concert es va realitzar al Estadi Olímpic de Barcelona, on van assistir unes 40.000 persones aproximadament.

Gràcies a aquestes enquestes i entrevistes, hem pogut arribar a conèixer com són, què pensen i què senten els fans que assisteixen als concerts.

Per altra banda, hem tingut la oportunitat de parlar amb dos professionals, El Dr. Frederic Marsal Tardà, psiquiatra de la Corporació Sanitària Parc Taulí, i la psicòloga de ASSIR de Sabadell, Institut Català de la Salut, Sra. Cristina Pipó. Aquests, ens han parlat

del tema del fanatisme i la seva influència en la vida de les persones i en la seva salut. Ens han facilitat informació beneficiosa pel nostre treball.

Per acabar la nostra part pràctica, hem volgut entrevistar a un artista, Peter Vives, per tal de estudiar quin és l'altre punt de vista en el fanatisme, és a dir, què pensen i com se senten els ídols davant el fanatisme.

Seguidament, podreu observar els gràfics extrets de les enquestes dels concerts, analitzats individualment i relacionats entre si, i finalment acompanyats d'una conclusió final.

2. Concert Miley Cyrus

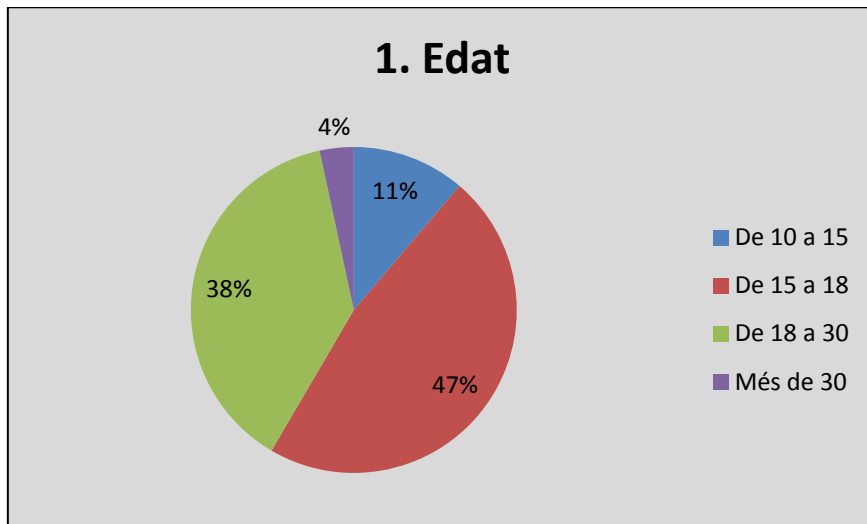
2.1 Introducció

Gràcies a l'enquesta realitzada el dia 12 de Juny de 2014, al Palau Sant Jordi de Barcelona, a les persones que assistirien al concert de la Miley Cyrus el dia següent, hem pogut treure les nostres pròpies conclusions.

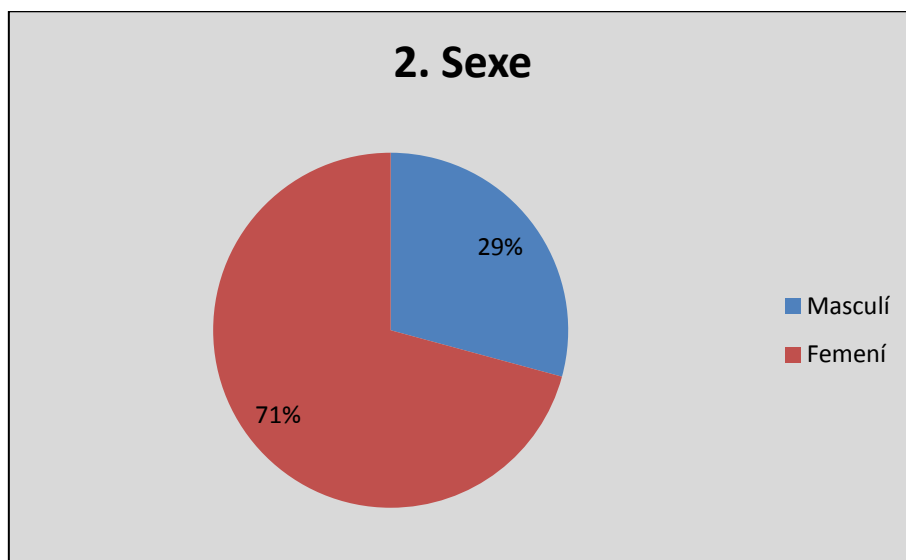
Els enquestats ens van explicar que portaven dies fent cua pel concert. Alguns d'ells, fins i tot feia més de dues setmanes que estaven allà acampant.

L'enquesta constava de disset preguntes, les quals ens han permès fer un estudi de com són i com es senten les persones que van anar al concert. D'aquesta manera hem pogut observar les reaccions i els límits d'aquestes persones, la majoria considerades fans de la Miley Cyrus.

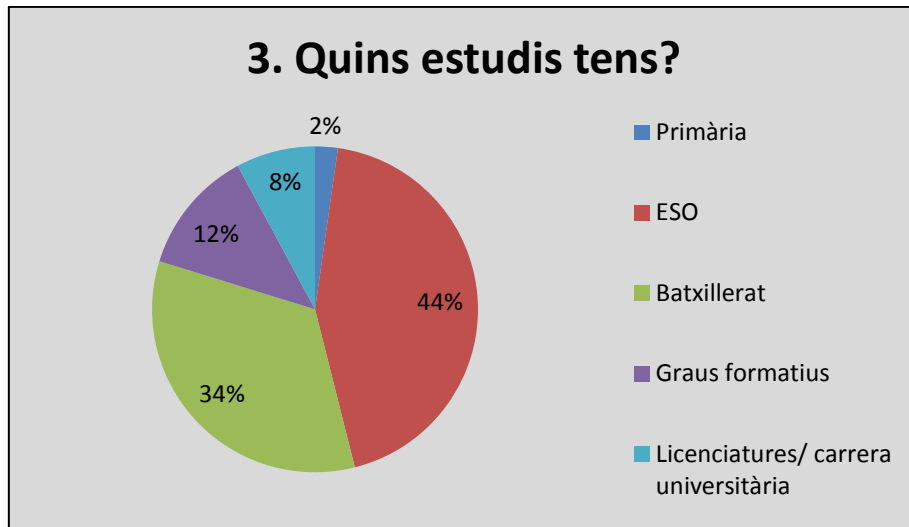
2.2 Gràfics de les enquestes del concert de la Miley Cyrus

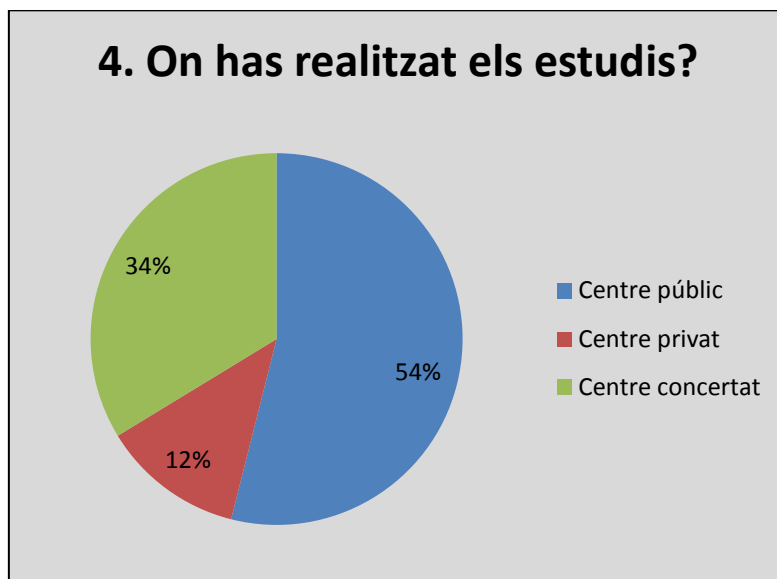
La majoria de fanàtics que assisteixen al concert de la Miley tenen d'entre quinze a divuit anys. Aquestes edats se situen en l'etapa de l'adolescència, que és el moment on els adolescents pateixen diversos canvis i comencen a desenvolupar la seva personalitat. A més a més, el gràfic ens indica que hi ha un elevat nombre de persones fanàtiques d'entre els divuit i trenta anys.

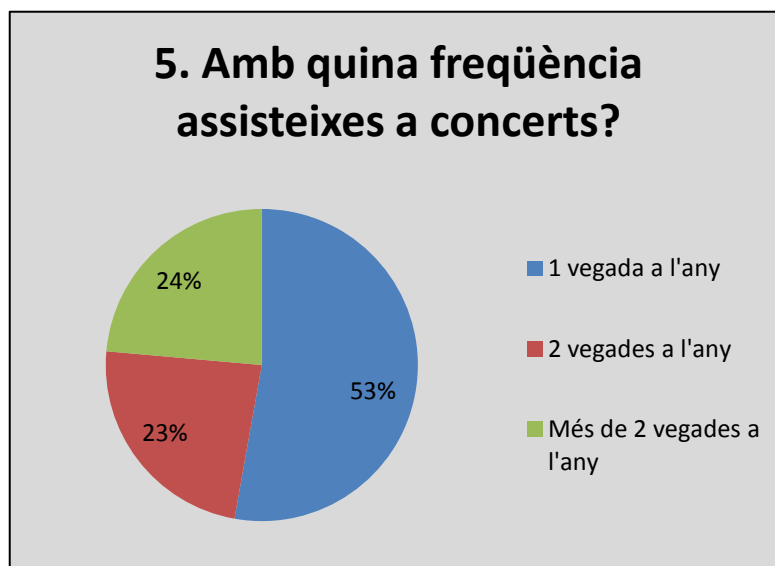
Un 71% de les persones que han assistit al concert són noies. Totes aquestes persones segueixen a la Miley des de que feia la serie Hanna Montana, un programa de televisió infantil creat per a nenes, això justifica el fet de que hi hagi més noies que nois. Depenent del tipus de concert, del cantant i de les seves cançons, el public serà d'una manera, o d'una altra.

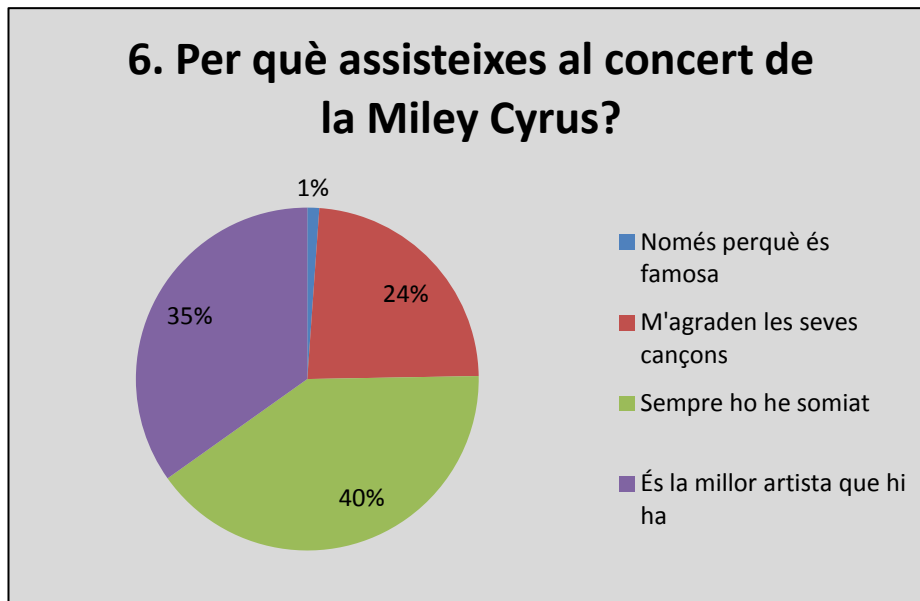
Com podem observar en el gràfic, la majoria de fanàtics estan cursant la ESO i el Batxillerat.

Un 54% dels nois i noies del concert han realitzat els seus estudis en centres públics.

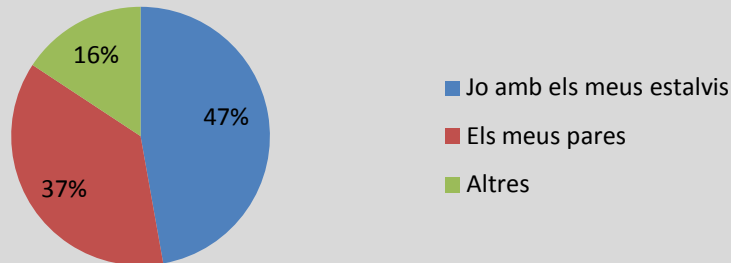

Els fanàtics acostumen a assistir a concerts una vegada a l'any, a causa de l'alt cost que suposen els tiquets.

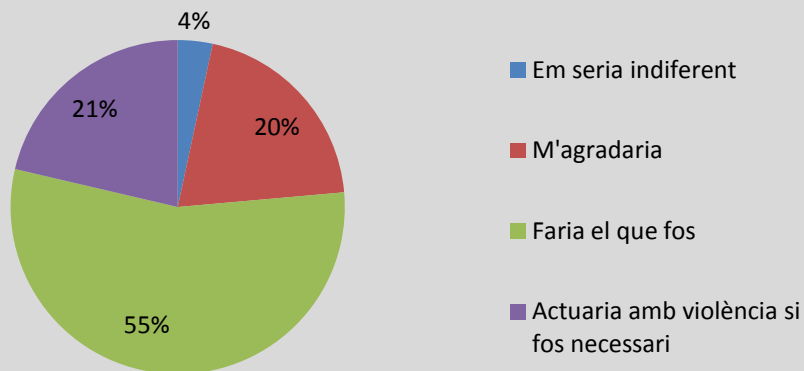
Poder anar concert de la Miley Cyrus és un dels somnis de la majoria dels nois i noies que han assistit al concert. Un alt nombre dels enquestats creuen que la cantant és la millor artista que hi ha.

7. Qui ha pagat la teva entrada pel concert?

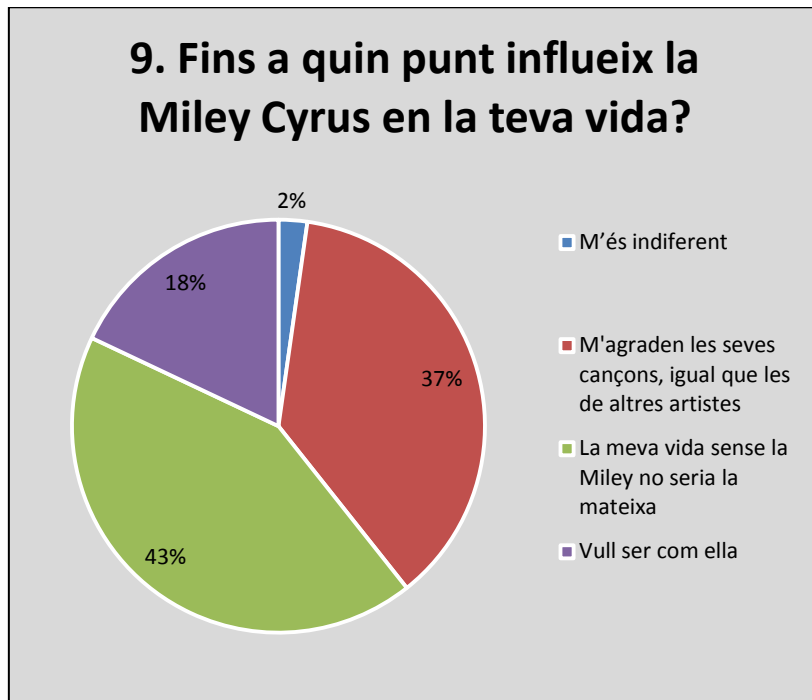

La majoria d'adolescents han estalviat per poder-se pagar l'entrada del concert, tot i que els pares han col·laborat per ajudar a pagar-les.

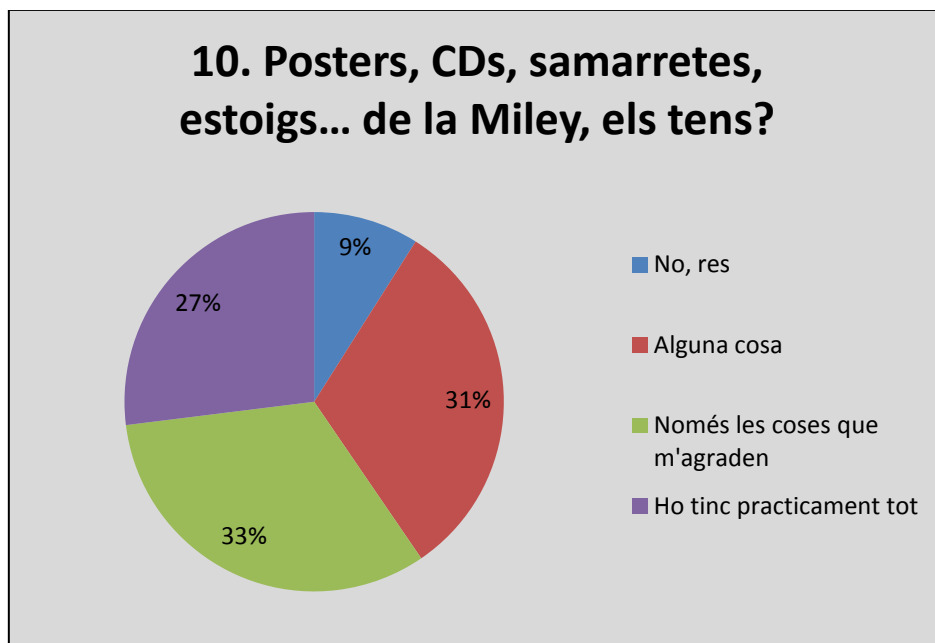
8. Si tingués la oportunitat de conèixer-la...

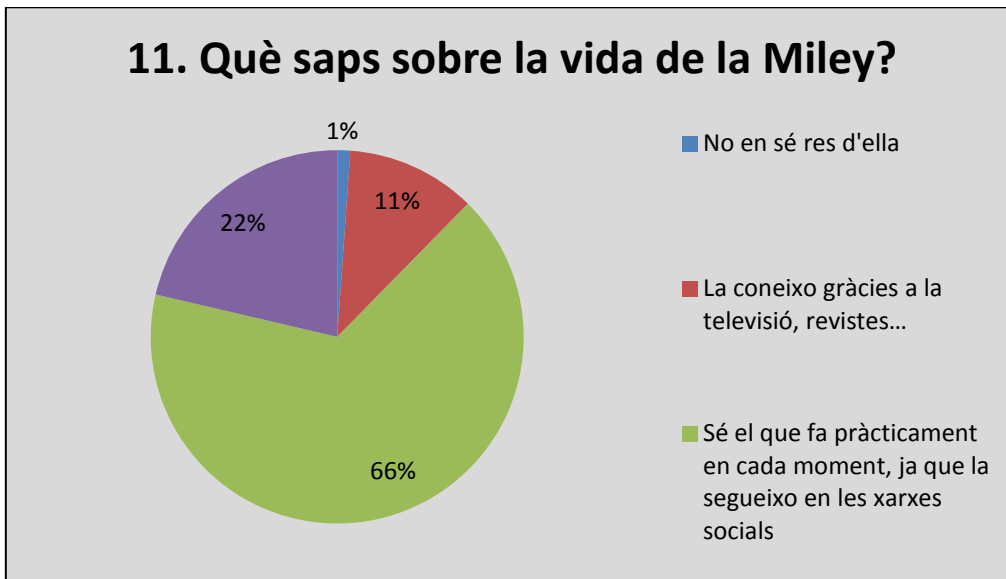
Més de la meitat de persones que van assistir al concert, un 55%, farien el que fos per poder conèixer a la cantant. Un 21% dels joves afirmen que fins-hi tot serien capaços d'actuar amb violència per tan sols poder mantenir una conversa amb ella.

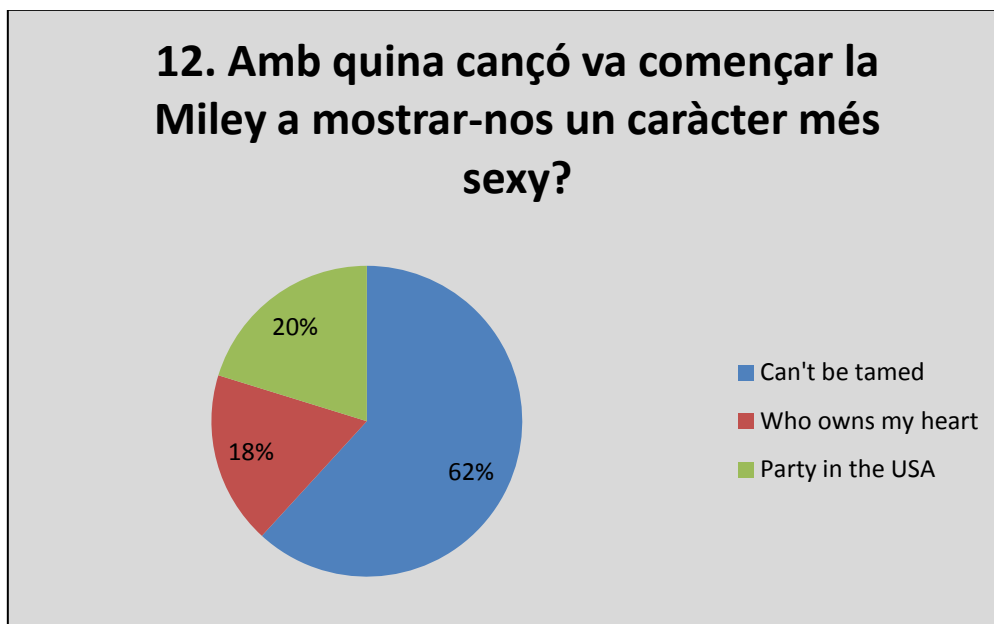
Un 43% dels fanàtics enquestats, com podem observar en el gràfic, afirmen que la seva vida sense la Miley no seria com és actualment, d'altres, un 18%, volen fins hi tot ser com ella. D'aquesta manera, els nois i noies intenten imitar-la el màxim possible en la forma de vestir, el seu estil, cabell...

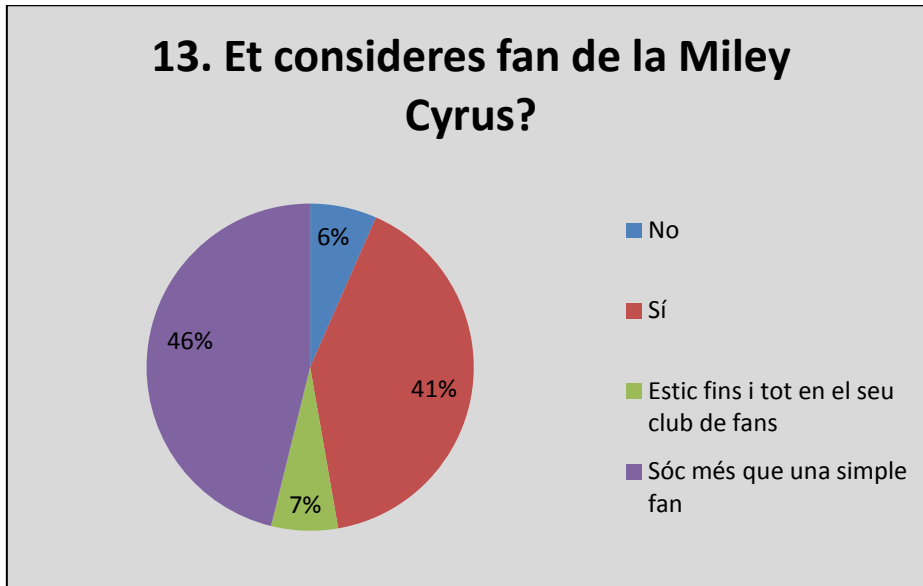
La majoria de fans tenen alguna cosa de merxandatge de la Miley, no tots els articles, però sí aquells que els agraden, com per exemple posters, CDs i samarretes.

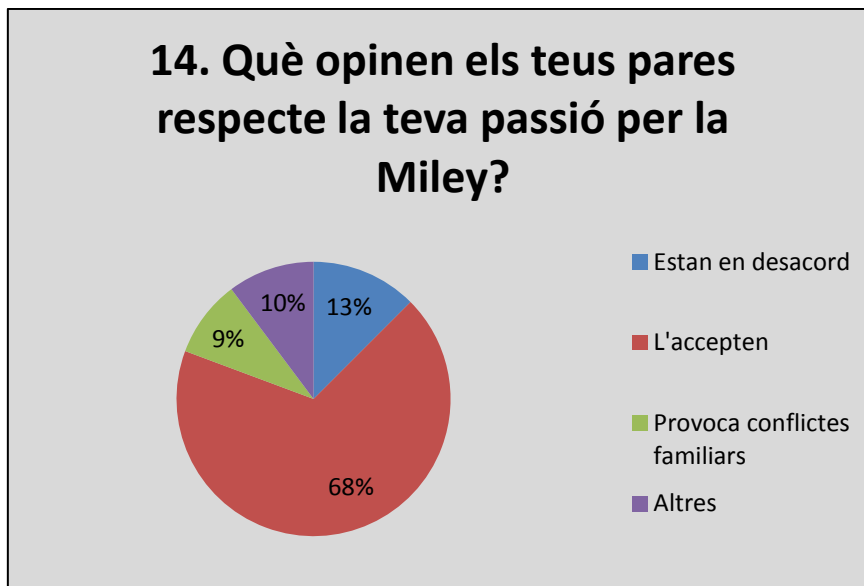
Com ens mostra el gràfic, un 66% de les persones que han assistit al concert saben pràcticament que fa la Miley en cada moment, ja que segueixen la seva vida per les diverses xarxes socials. Els fans s'interessen per la vida dels seus ídols i ho acostumen a saber tot, fins-hi tot els detalls més íntims, coses de les seves famílies...

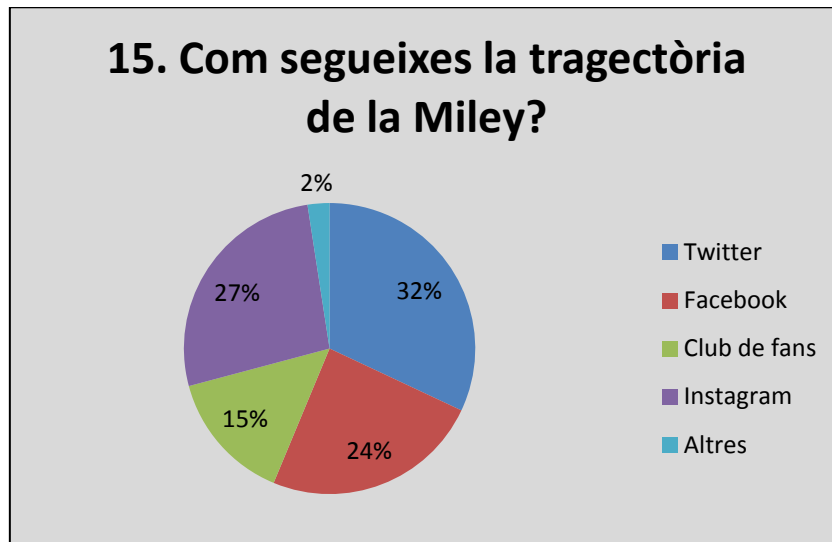
Aquesta pregunta va ser realitzada per saber fins a quin punt els fans coneixien la Miley. La majoria dels enquestats van triar la resposta correcta, un 62%, mentre que d'altres no van acertar.

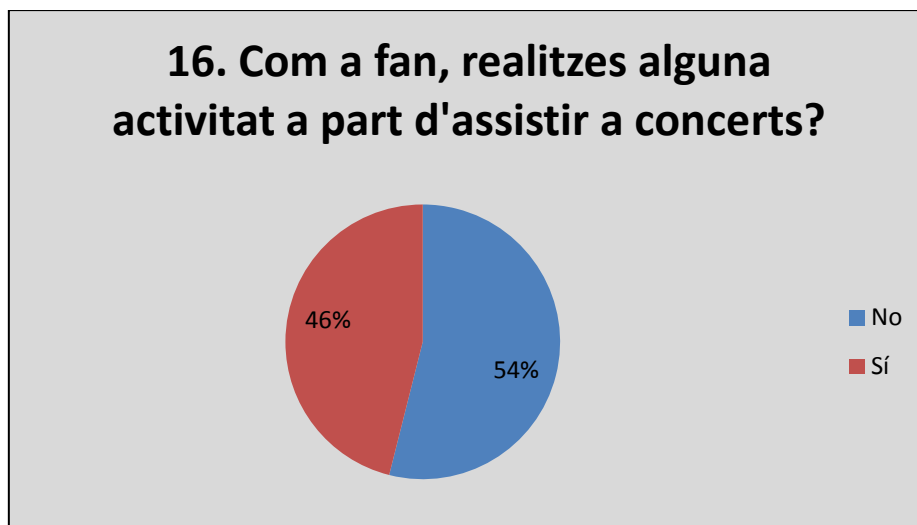
Un 46% dels nois i noies es consideren més que una simple fan. Els fanàtics de la Miley s'anomenen Smilers, aquesta paraula prové del terme *smile*, en català somriure. Quan Miley Cyrus era petita tenia un somriure molt bonic, per això l'anomenen així.

La majoria de pares dels Smilers accepten a la Miley i la passió dels seus fills cap a aquesta. Tot i això, un 9% dels enquestats afirma que ha tingut problemes a casa no només per assistir al concert, sinó també per la seva forta admiració cap a ella.

Les xarxes socials són una bona forma de seguir la vida i trajectòria de tots els famosos. Els fanàtics de la Miley la segueixen majoritàriament per Twitter, Instagram i Facebook.

Com es pot observar en el gràfic, hi ha un equilibri entre les dues respostes. Un 54% dels nois i noies no realitzen activitats a part d'assistir als concerts, en canvi, un 46% dels adolescents efectuen diverses activitats com per exemple assistir a quedades de fans que es duen a terme aproximadament tres vegades a l'any. En aquestes, tots els fanàtics de Miley Cyrus s'uneixen per parlar sobre la vida de la cantant, creen vincles socials entre ells, canten cançons...

- **Quins valors t'aporta la Miley Cyrus com a persona?**

En aquesta pregunta ens centrarem en els valors que els aporta la Miley Cyrus en els enquestats. La majoria d'ells coincidien amb una resposta: ser un mateix i no deixar que la gent influeixi en ells. A molts la Miley els aporta llibertat, energia positiva, força, autoestima, amor, diversió, passió, personalitat i sobretot seguretat i confiança en ells mateixos.

2.3 Comentari general

Com ens mostren els gràfics que hem observat anteriorment, el perfil dels més fanàtics de la Miley són noies d'entre quinze i divuit anys. La majoria d'ells eren estudiants que només tenien la ESO i que havien realitzat els seus estudis en centres públics.

Majoritàriament aquests joves assisteixen a concerts una vegada a l'any. En aquest concretament, el motiu de la seva presència era complir un somni ja que consideren que és la millor artista que hi ha. L'entrada del concert va ser pagada per cada un d'ells, gràcies als seus estalvis.

Com a fans de la Miley, la majoria farien el que fos per conèixer-la, alguns fins i tot actuarien amb violència si fos necessari, ja que creuen que la seva vida no seria la mateixa sense ella. A més a més, molts d'aquests volen ser com ella.

És per això que saben pràcticament què fa en cada moment, ja que la segueixen a les xarxes socials i per allà on poden, com per exemple Twitter, Instagram i Facebook. La majoria dels joves tenen posters, CDs i diversos articles de la Miley.

Els nois i noies que admiren a la Miley es consideren més que simples fans, i s'anomenen Smilers. Alguns d'ells realitzen diverses quedades durant l'any, on es reuneixen tots els Smilers, d'altres només assisteixen als seus concerts.

Els pares d'aquests joves acostumen a acceptar a la Miley, tot i això, hi ha alguns casos en que aquests estan en desacord, d'aquesta manera es creen conflictes familiars.

3. Concert One Direction

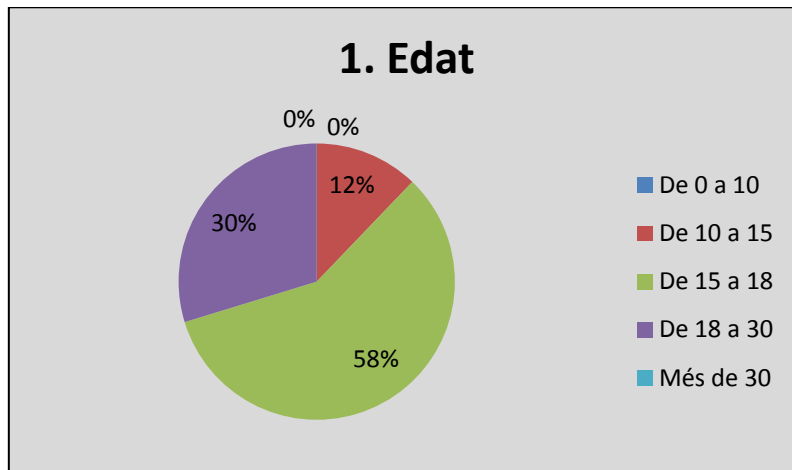
3.1 Introducció

Gràcies a les enquestes realitzades el dia 7 de Juliol de 2014, al Palau Sant Jordi de Barcelona, a les persones que assistirien al concert de la One Direction el dia següent, hem tret les nostres conclusions.

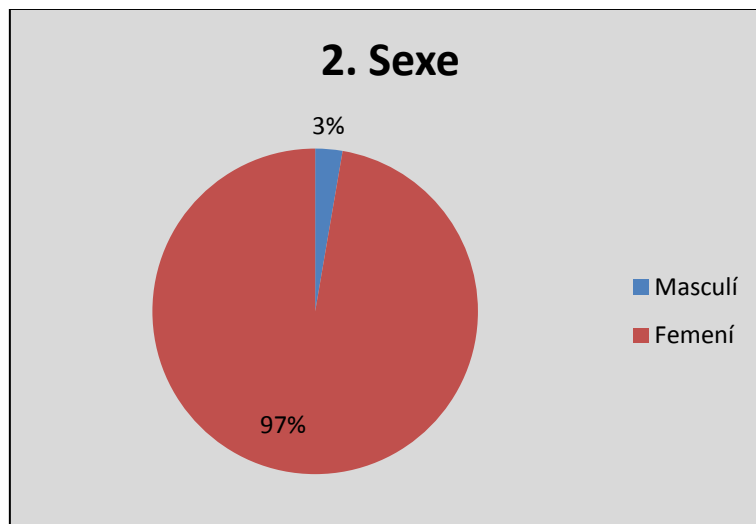
Vam estar parlant amb els enquestats i aquests ens van explicar com es sentien i quan temps portaven acampant per el concert.

L'enquesta era semblant a la realitzada en el concert de la Miley Cyrus. Constava de disset preguntes. Cada una d'aquestes ens ha permès saber sobre els fans que van assistir en el concert de One Direction i estudiar les seves reaccions i límits quan es parla dels seus ídols.

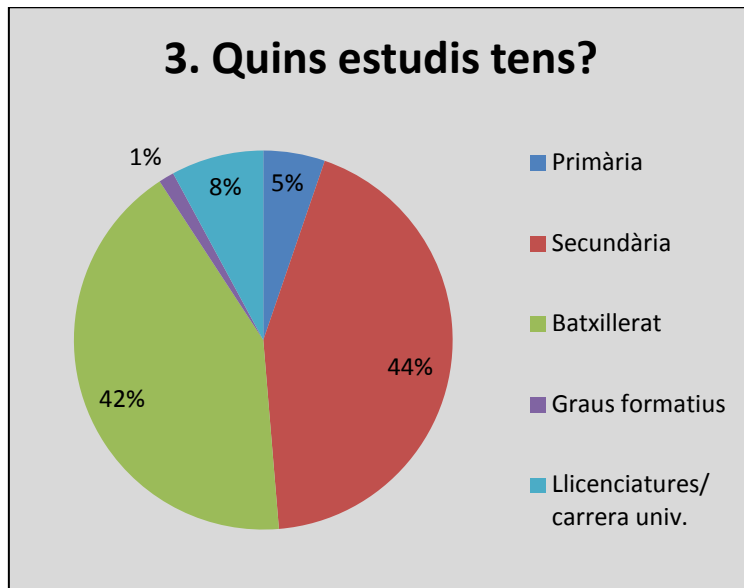
3.2 Gràfics de les enquestes del concert de One Direction

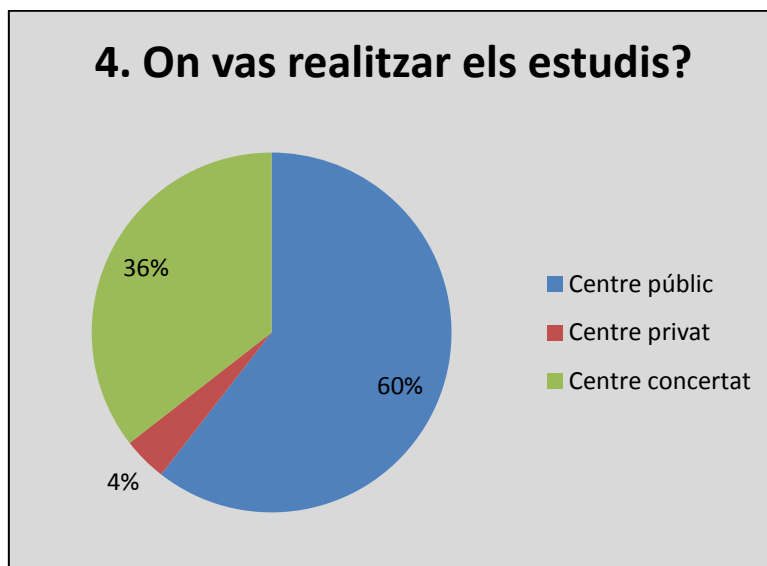
Com podem observar en la gràfica, la majoria dels nois i noies enquestats tenen entre quinze i divuit anys, tot i que al concert de One Direction també hi va assistir força gent d'una edat compresa entre divuit i trenta.

Contemplem en el gràfic que el públic masculí en el concert de One Direction va ser escàs en comparació amb el nombre de noies. Quan es parla de One Direction el primer que ens ve al cap és aquella banda de cinc nois guapos que tenen boges a totes les fans. I com hem vist això és pot apreciar en aquest gràfic, ja que el 97% dels enquestats són noies.

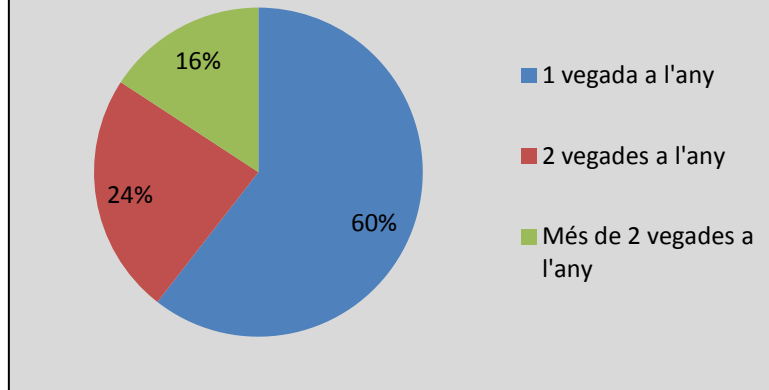

El 44% i el 42% de les persones enquestades tenien la secundària o el batxillerat, respectivament. Per tant podem concloure que la major part del públic del concert de One Direction eren joves estudiants.

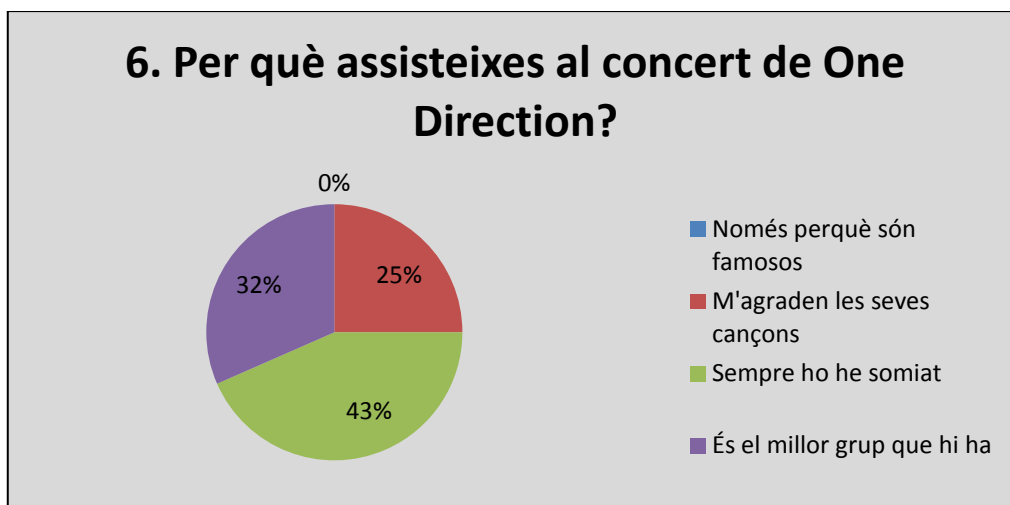
La majoria dels enquestats estaven rebent l'educació en centres públics. Un 36% anava a centres concertats i només una minoria a centres privats.

5. Amb quina freqüència assisteixes a concerts?

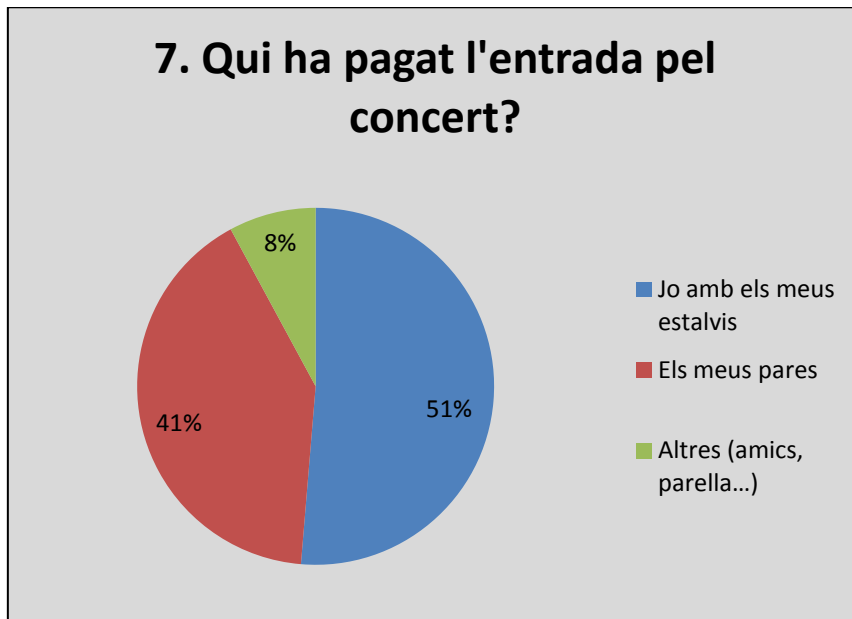

Tot i que molts d'ells asseguraven que els encanta anar a concerts, un 60% dels enquestats només hi pot assistir una vegada a l'any, degut als diners que suposa anar-hi. Molts d'ells deien que tot i que l'entrada del concert dels One Direction fos cara, no els hi importava pagar-ho, ja que no poden veure els seus ídols cada dia.

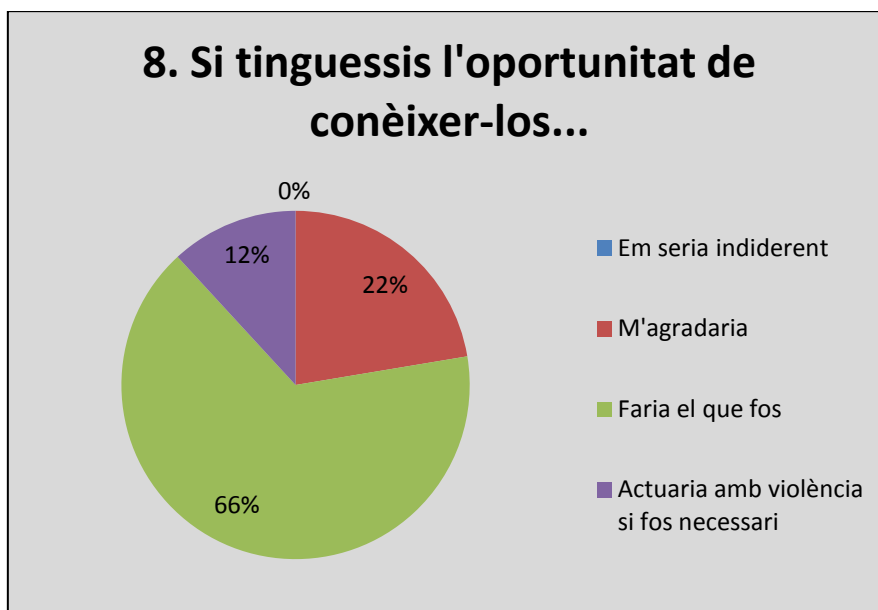
6. Per què assisteixes al concert de One Direction?

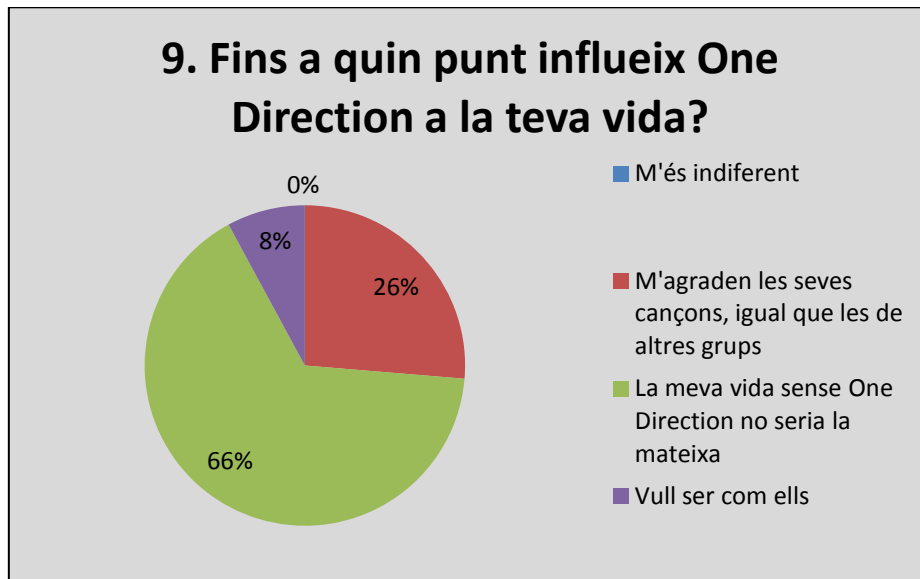
En aquest gràfic podem veure que les fans de One Direction admiren molt als seus ídols, ja que un 43% dels enquestats considerava que anar a aquell concert era com un somni fet realitat i un 32% afirmaven que One Direction és el millor grup que hi ha. Per tant gràcies a aquesta pregunta podem veure que la majoria dels enquestats eren gent molt fan de One Direction. També podem demostrar que eren molt fans perquè estaven acampant.

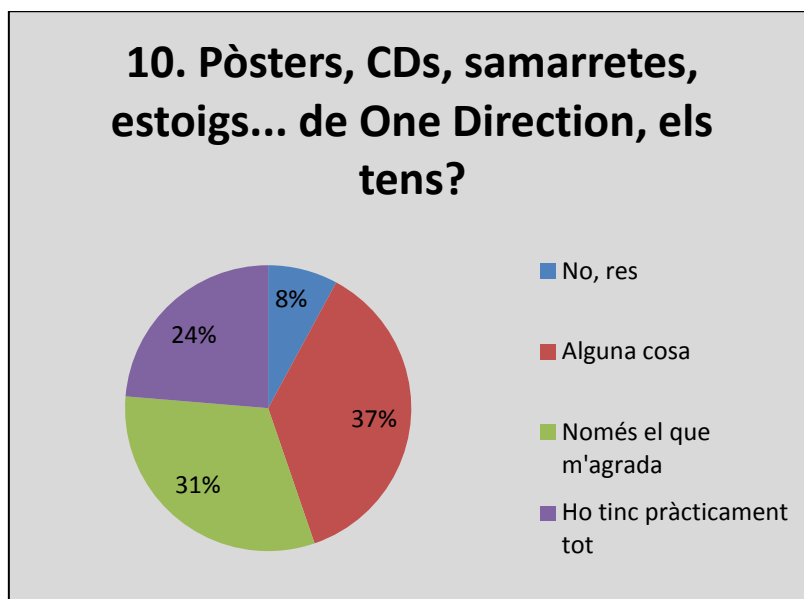
Observant la gràfica comprovem que la majoria dels enquestats s'han pagat l'entrada ells sols. Tot i que molts deien que pagar l'entrada no havia estat fàcil, estaven encantats d'estar allà perquè per ells era com complir un somni.

Un 66% dels enquestats farien el que fos per conèixer els artistes de One Direction i fins i tot un 12% seria capaç d'actuar amb violència si fos necessari. Aquí podem veure els primers indicis del fanatisme més extrem, on veiem que certes persones serien capaces de fer mal a algú, per tal de aconseguir veure els seus ídols.

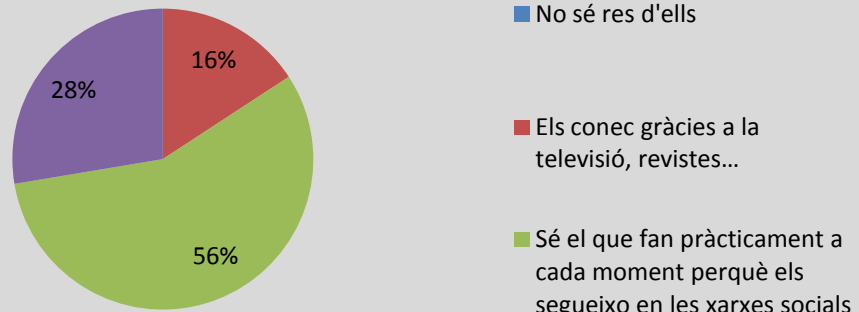

“La meua vida sense One Direction no seria la mateixa” aquesta va ser la resposta de més d’un 60% de les persones enquestades. Per tant podem veure la importància dels ídols en la vida de les persones fanàtiques.

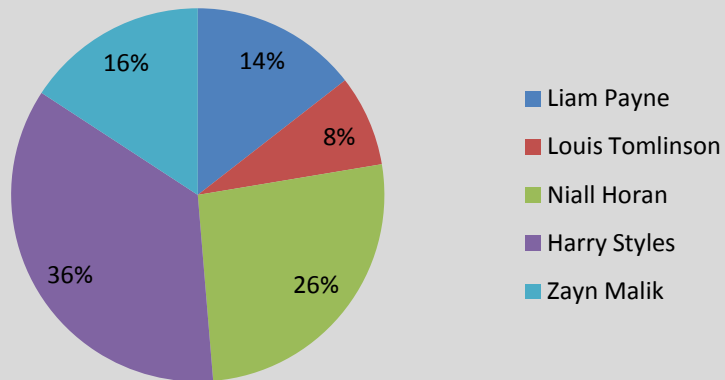
Veient el gràfic podem veure que molts dels enquestats tenen objectes dels One Direction i fins i tot un 24% ho tenen pràcticament tot.

11. Què saps sobre la vida dels One Direction?

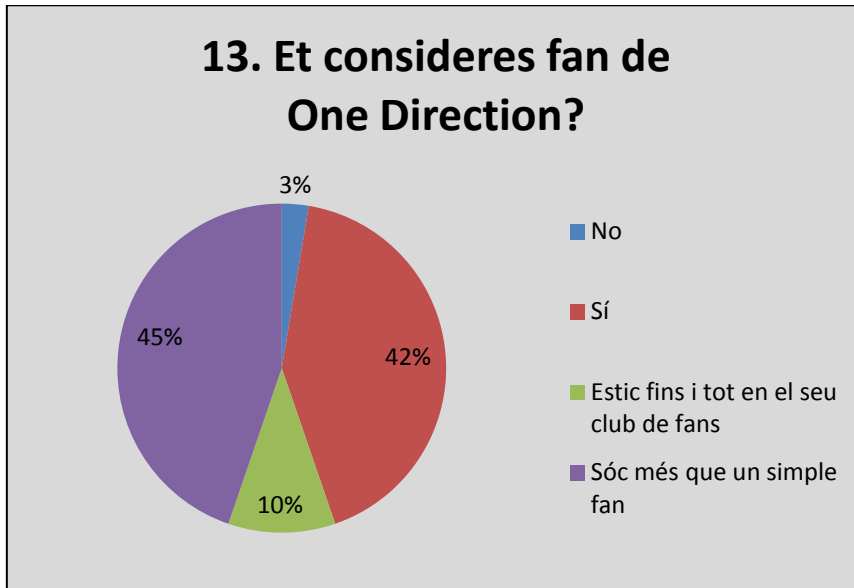

Gràcies a aquesta gràfica podem veure que un 56% va respondre que saben el que fan els artistes de One Direction a cada moment, gràcies a les xarxes socials. I és que les xarxes socials tenen un gran paper en el fanatisme musical, ja que gràcies a elles els fans poden seguir els seus artistes i descobrir tots els detalls de les seves vides.

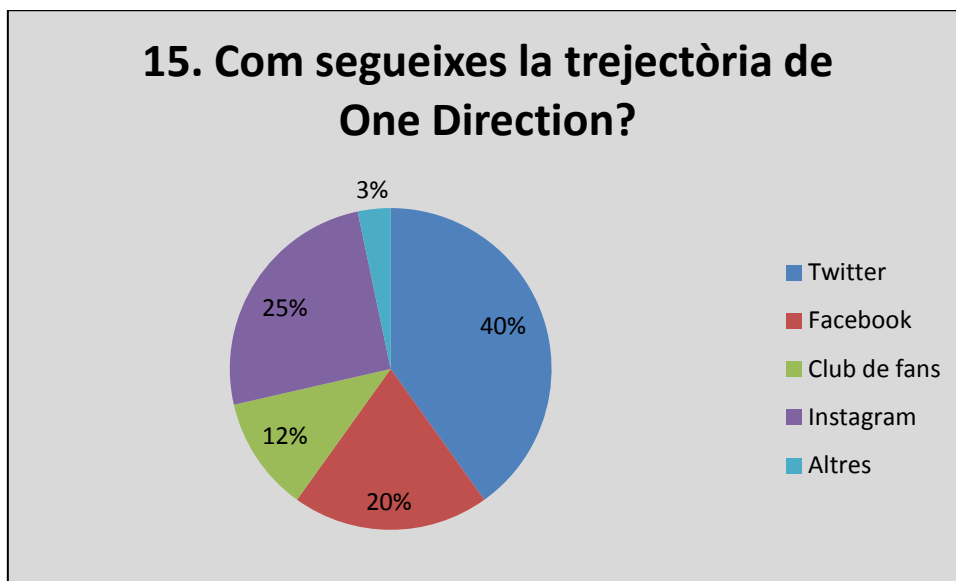
12. Quin és el teu preferit?

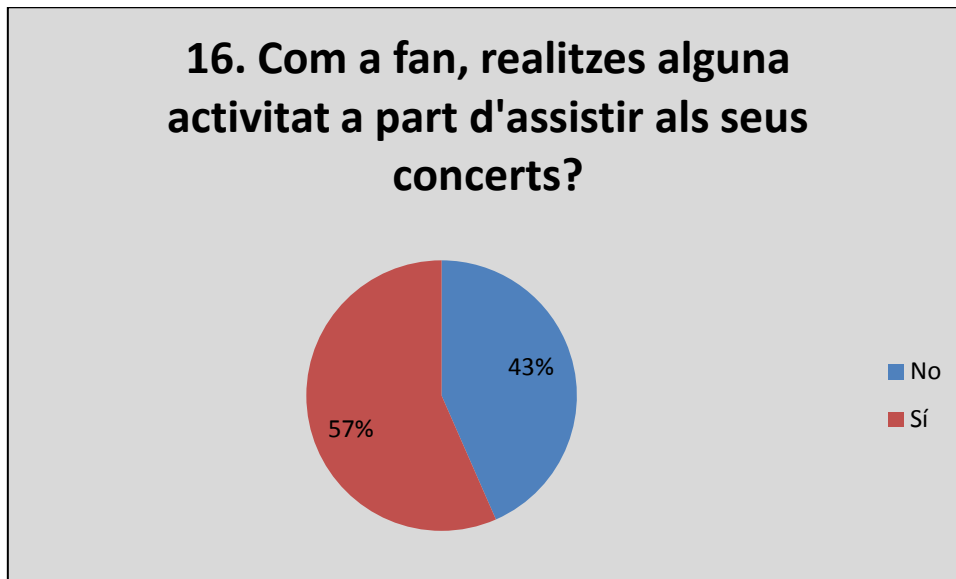
En Harry Styles va ser el preferit dels fans enquestats. Però molts fans asseguraven que els hi agradaven tots i que era pràcticament impossible decidir quin era el millor.

“Sóc més que un simple fan” va ser la resposta més donada en aquesta pregunta. La majoria dels enquestats tenien clar que són fan dels One Direction al 100%.

Gràcies a les xarxes socials els fans poden seguir als seus ídols, i saber d’ells pràcticament en cada moment. Twitter, Facebook i Instagram són els més comuns.

Com observem en el gràfic el 57% dels enquestats realitzava activitats a part d'assistir als concerts. Per exemple anar a quedades amb altra gent fanàtica o estar en el club de fans.

- **Quins valors t'aporta One Direction com a persona?**

En aquesta pregunta els enquestats van respondre diferents valors que els aportava aquest grup de música a les seves vides. Seguretat, confiança, felicitat, autoestima, força, ganes de seguir somiant, lluitar pels nostres somnis i ser un mateix, van ser els valors més anomenats. Molts d'ells també deien que la música de One Direction els alegrava els dies dolents o que els havia ajudat a canviar cap a millors, sent més socials i tenint més confiança en ells mateixos. Per altre banda, One Direction també els ofereix valors com humilitat, serenitat i paciència.

3.3 Comentari general

Després d'observar els gràfics podem definir com serien la majoria dels fans que van assistir en el concert de One Direction. La majoria són noies de quinze a divuit anys i

aquestes solen tenir la ESO i algunes el Batxillerat. Aquests estudis, generalment, van ser realitzats en centres públics.

La majoria dels enquestats només assisteix una vegada a l'any a concerts. Molts d'ells van decidir anar en el concert de One Direction perquè creuen que són els millors artistes que hi ha. Tot i que la entrada no era massa barata, els enquestats, per tal de complir un somni, no van tenir cap problema per pagar-la amb els seus estalvis.

Analitzant els diferents gràfics hem pogut treure les nostres pròpies conclusions. Hem vist que molts dels enquestats viuen el dia a dia d'aquests famosos, ja que gràcies a les xarxes socials (Twitter, Instagram, Facebook...), saben que fan pràcticament en cada moment. Per altre banda, podem veure que l'excessiva obsessió dels fans pot ser en alguns casos perillosa, ja que alguns d'ells deien que serien capaços d'actuar amb violència si fos necessari, i aquestes situacions de fanatisme tan extrem podrien arribar a ser perjudicials per a la persona. La gran majoria deien que la seva vida sense One Direction no seria la mateixa i que es consideren més que fans.

És gràcies a aquestes respostes que hem arribat a veure fins a quin punt els fans arriben a admirar els seus ídols.

4. Relacions entre gràfics de les enquestes dels concerts

Després de realitzar la valoració descriptiva de les enquestes obtingudes als dos concerts, i segons les entrevistes realitzades als experts en la matèria, hem avaluat aquelles preguntes que les respostes definien si els enquestats presentaven obsessió, pensaments ansiosos inapropiats o trastorns afectius davant aquest fenomen així com descriure el perfil sociocultural d'aquests seguidors.

Les preguntes que considerem importants per valorar el nivells d'obsessió, les conductes inapropiades i si aquest fenomen han provocar conflictes familiars són les següents:

_ "Si tuvieras la oportunidad de conocerlos..."

- a) Me sería indiferente

- b) Me gustaría
- c) Haría lo que fuera
- d) Actuaría con violencia si fuera necesario

_ “¿Hasta qué punto influye en tu vida?”

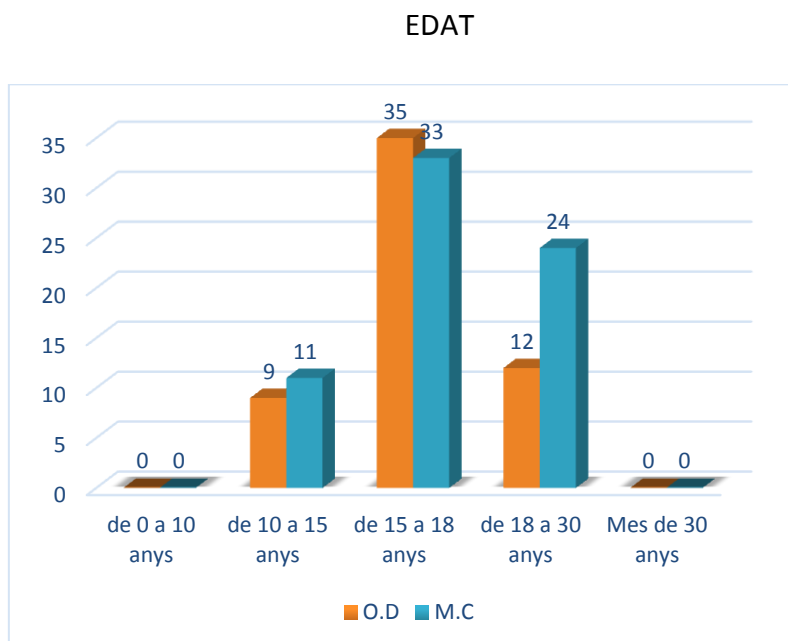
- a) Me es indiferente
- b) Me gustan sus canciones, igual que las de otros grupos
- c) Mi vida no sería la misma
- d) Quiero ser como ellos

_” ¿Qué opinan tus padres acerca de tu pasión?”

- a) Están en desacuerdo
- b) La aceptan
- c) Provocan conflictos familiares
- d) Otros. (les da igual, les encanta.....)

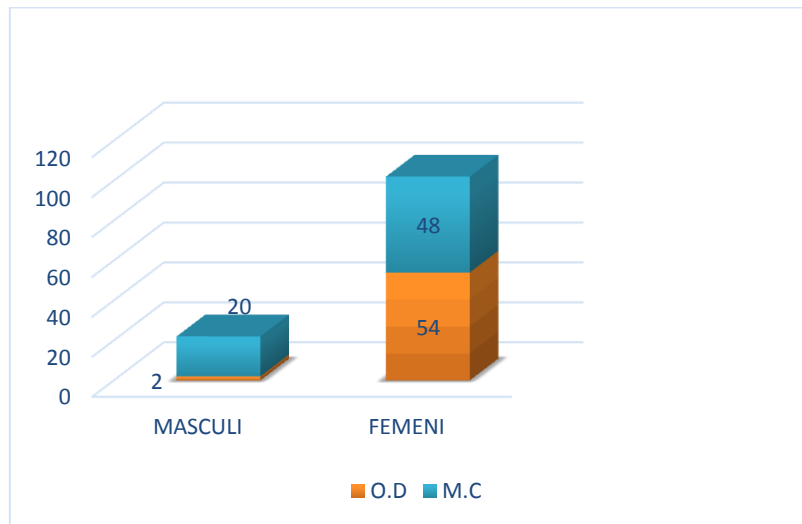
Hem observat els fans es veuen més condicionats per aquests artistes, i són: 68 entrevistats del total de 89 seguidors de la Miley Cyrus i 56 entrevistats dels 76 de One Direction. Aquests seguidors presenten pensaments inapropiats, relacionats amb la obsessió, que poden generar problemes perjudicials per les seves vides.

El perfil sociocultural és el següent:

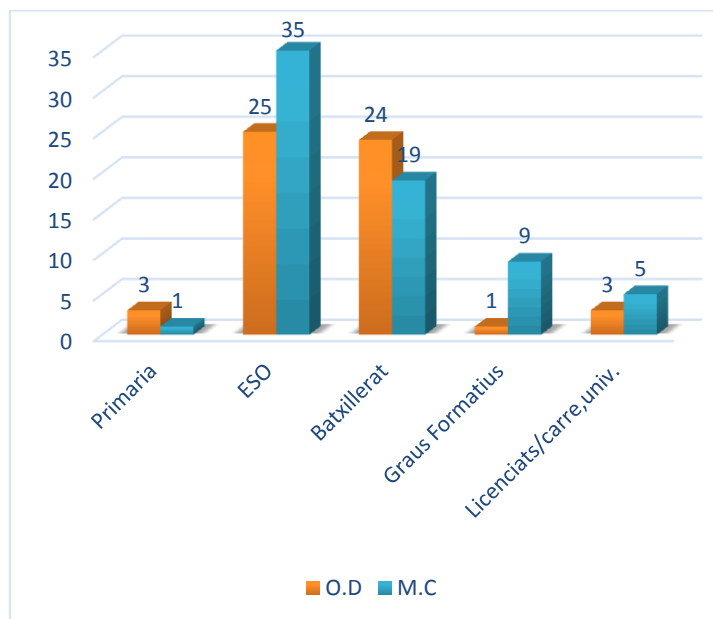
La majoria d'edat dels fans amb perfil obsessiu es de 15 a 18 anys en relació als seguidors dels dos grups musicals, però hi ha més fanàtics de Miley Cyrus de 18 a 30 anys.

SEXE

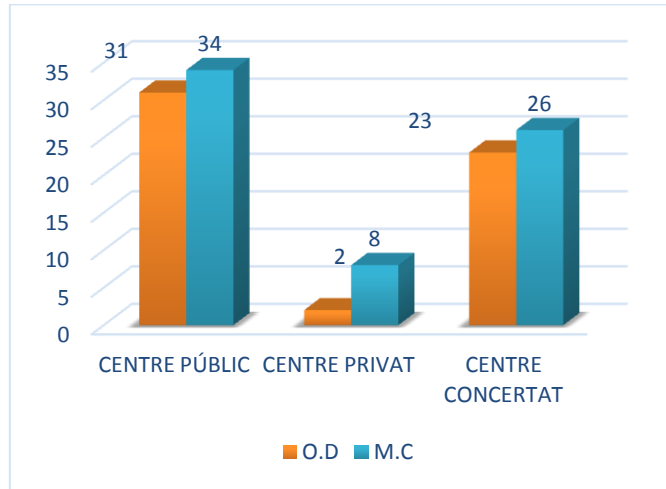
La gran majoria de seguidors són del sexe femení respecte el grup de One Direccion, en canvi, no hi ha diferències significatives respecte els seguidors de la Miley Cyrus.

NIVELL D'ESTUDIS

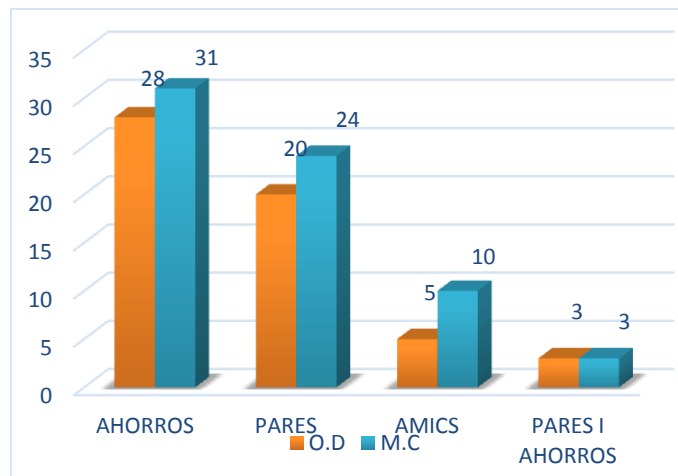
La gran majoria de seguidors de One Direccion cursen ESO i Batxillerat, en canvi hi ha més seguidors que cursen ESO de la Miley Cyrus, per tant menys nivell acadèmic.

ON REALITZEN ELS ESTUDIS

No hi ha diferència en relació als dos grups, la majoria han estudiat en un centre públic i concertat.

PAGAMENT DE LES ENTRADES

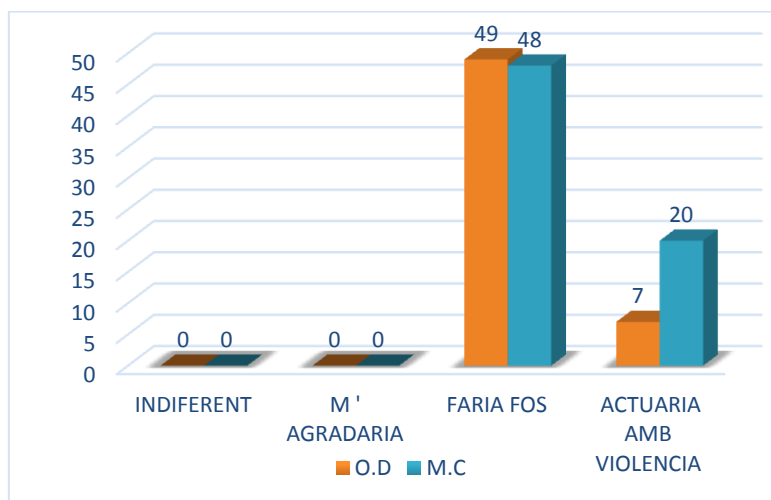

No hi ha diferència entre els dos grups, ja que tots han aconseguit les entrades utilitzant els seus estalvis i/o subvencionades pels pares.

Hem valorat les respostes de les preguntes que hem esmentat anteriorment: Si tinguessis la oportunitat de conèixer-la, fins a quin punt influeix en la teva vida, què n'opinen els teus pares... i hem estudiat el comportament dels fanàtics gràcies a les seves respostes.

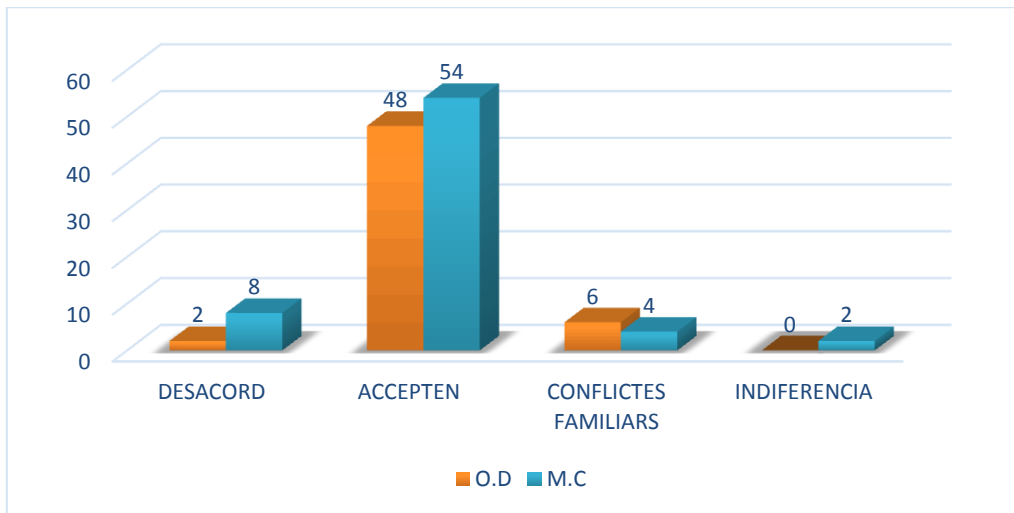
Dels 56 dels enquestats del seguidors de One Direction que farien el que fos, 7 d'aquests utilitzarien la violència si fos necessari. Aquest percentatge augmenta significativament en els seguidors de la Miley Cyrus, que són 20 dels 68 enquestats. Aquest alt percentatge ens indica que hi ha més riscos de despertar conductes obsessives i generar conflictes en els seguidors de la Miley, ja que aquests defensen la violència en moments necessaris.

En referència a la pregunta de com actuarien si tinguessin l' oportunitat de conèixer-los:

Centrant-nos en el nivell de dependència dels fans cap als artistes, hem observat que la majoria d'aquests, en els dos grups, consideren que la vida no seria la mateixa sense els seus ídols. Això demostra la necessitat de buscar referents. Aquest fet pot generar obsessions i frustracions.

OPINIÓ DEL PARES

Analitzant l'opinió dels pares podem dir que, respecte els seguidors de One Direction, es pot observar que 6 de les fans generen conflictes familiars.

Els seguidors de Miley Cyrus generen menys conflictes amb els pares, només 4 dels entrevistats. Tot hi que un alt percentatge (20%) serien capaços d'actuar amb violència per estar amb ella, els pares accepten que siguin els seus seguidors. Molts d'aquests expliquen l'afecte cap a Miley, ja que aquesta es mostra tal i com és.

5. Entrevista al Dr. Frederic Marsal, psiquiatra.

" El fanatisme, una conducta positiva o negativa?"

La nostra part pràctica ha estat observar mitjançant enquestes i entrevistes directes adolescents fanàtics que van assistir als concerts de la Miley Cyrus i el grup One

Direction. Amb els resultats obtinguts de les enquestes voldríem assessorar-nos amb un expert per documentar si el fanatisme pot esdevenir una malaltia.

Primer de tot no em puc considerar un especialista en aquest tema, ja que probablement entra més en el camp de la psicologia que en el nostre, però intentaré respondre't el millor possible.

- **Existeix alguna malaltia derivada d'aquest fenomen fan?**

Malaltia com a tal no, però es pot esdevenir trets obsessius dependents amb greus trastorns de conducta. Dintre del fanatisme, existeix n' existeix un sa, i un dolent. Aquest últim sí que és una veritable malaltia que pot desencadenar veritables obsessions als que la pateixen.

- **Creu que hi ha diferencia entre el concepte obsessió i fanatisme?**

Si que normalment la obsessió és molesta per a un mateix i el fanatisme és ben acceptat per un mateix. Les obsessions amb el temps, si es cronifiquen, poden convertir-se amb neurosis, i poden pertorbar molt la vida de les persones. Al fanàtic, habitualment no li sol passar.

- **Com s'observa que realment una persona és fanàtica i/o obsessiva? Quin mètode utilitza per fer-ho?**

Entrevista clínica a ell i als familiars propers. La seva actitud i el seu grau d'afectació en la vida diària.

- **Hi ha diferents graus de fanatisme?**

És clar. Com he comentat abans, va des de un fanatisme "sa" a un altre malaltís, proper a la obsessió.

- **Quins símptomes presenten les persones que són molt fanàtiques d'algun artista? No són específics ni categòrics, pot se qualsevol dintre del mon obsessiu, afectiu, ansiós (pensaments persistents i recurrents inapropiats).**

- **Quin tipus de tractament han de seguir les persones fanàtiques per superar aquesta addicció? És fàcil fer-ho?**

Primer cal tenir en compte que un fanàtic no vol ser tractat, ja que viu lo seu com quelcom bo. No tenen la consciència de malaltia, per això és molt difícil tractar-los. Són tractaments no farmacològics i es basen en canvis cognitiu-conductuals.

- **Hi ha teràpies individuals i/o grupals per els pacients i per a les famílies?**

Jo habitualment utilitzo teràpies individuals, encara que altres companys utilitzen les dues vies per tractar casos com aquests, o semblants.

- **Creu que el fanatisme pot ser provocat per una falta d'educació dels pares cap als fills? Caldria avaluar els pares dels joves i els vincles familiars d'aquests? Com afecta a les famílies?**

Sí, tot aprenentatge pot inferir en el desenvolupament o no d'aquest comportament.

- **En les enquestes realitzades hem pogut observar que un 47% dels enquestats tenen d'entre 15 a 18 anys, són aquests joves amb els que vostè tracta normalment?**

Sí, es poden començar a observar aquestes actituds des dels 14 als 15 anys fins a majors d'edat.

- **Un 43% dels enquestats sobre l'artista Miley Cyrus ens van respondre que la seva vida no seria la mateixa sense ella, i un 65% dels de One Direction el mateix; un 18% volen ser com ella i el 8% com el grup One Direction. Aquests resultats podrien ser conseqüència de la manca de valors que tenen aquests joves?**

En part sí, tot i que no és un sí rotund, segurament és conseqüència multifactorial com tot en la vida. Caldria valorar els valors familiars i els tipus de família.

La superprotecció i/o la llibertat en les decisions familiars provoquen reveldia als joves que busquen resposta en aquests models, considerant aquests models com a font d'activitat a seguir.

- **Quan se'ls hi va preguntar què farien si tinguessin l'oportunitat de conèixer-la, el 55% van respondre que farien el que fes falta respecte a la artista, i un 65% respecte al grup. El 21% actuarien amb violència si fos necessari respecte a l'artista, i un 12% respecte al grup. Que n'opina com a expert?**

Que les actituds extremes mai són bones. Això és la resposta de la joventut envers la societat. Es pot observar una manca d'educació on és difícil posar límits. Als joves els atrau allò que no està permès. També ve condicionat per les decisions dels tutors, pares i per la generació d'aquests.

- **La majoria de pares accepten la passió que tenen els seus fills cap a la Miley Cyrus, però un 9% expressen que apareixen conflictes familiars envers aquesta; Un 10,5% respecte a One Direction. Que n'opina com a expert?**

Que cal que se'ls ensenyin altres passions. La diversificació de passions i somnis enriqueix!! Cal compartir i dialogar per esbrinar altres passions i facilitar que puguin ser models positius de conducta per minimitzar conflictes familiars.

- **Tots els fans segueixen als seus ídols per les xarxes socials, creu que les noves tecnologies han aportat als joves beneficis o desavantatges en relació a la obsessió per seguir als artistes?**

Òbviament ha augmentat el grau de fanatisme i obsessió. Clarament podem observar desavantatges, hi ha nens connectats tot el dia als seus ídols.

- **A les entrevistes hem descobert que els fanàtics, a part d'assistir als concerts, fan trobades per admirar als seus ídols. Que en pensa d'això?**

És il·lògic! Has de ser fan per entendre-ho! Els joves necessiten ser recolzats, i la millor manera d'aconseguir-ho es amb els que pensen i actuen com ells.

- **Què recomanaria vostè als pares i als joves per poder seguir els seus artistes sense que això pugui suposar un problema?**

Tenir altres fites tan o més importants a la vida d'un que la de seguir al seu ídol! Cal dialogar amb els fill perquè ells puguin expressar el que volen, s'ha de saber-los escoltar, posar límits i intentar modificar estils de vida no saludables.

6. Entrevista a Cristina Pipó, psicòloga.

" El fanatisme, una conducta positiva o negativa?"

La nostra part pràctica ha estat observar mitjançant enquestes i entrevistes directes a adolescents fanàtics que van assistir als concerts de la Miley Cyrus i el grup One Direction. Amb els resultats obtinguts de les enquestes voldríem assessorar-nos amb un expert per documentar si el fanatisme pot esdevenir una malaltia.

- **Existeix alguna malaltia derivada d'aquest fenomen fan?**

Qualsevol actitud, pensament o conducta portada a l'extrem que perjudiqui greument la qualitat de vida de la persona pot desencadenar una patologia.

- **Creu que hi ha diferència entre el concepte obsessió i fanatisme?**

La obsessió és la tendència patològica del fanatisme. El fanatisme surt d'un desig cap a alguna persona, activitat o creença, per tant la persona escull el que admira. La obsessió és possible que pugui sortir d'un desig, però quan es converteix en obsessió té més relació a un objecte fòbic o temible, que amb alguna cosa admirable.

- **Com s'observa que realment una persona és fanàtica i/o obsessiva? Quin mètode utilitza per fer-ho?**

Observant l'estil de vida de la persona. Per detectar si la persona té algun trastorn, hi ha tests que avaluen i ajuden a fer un diagnòstic. A teràpia les primeres entrevistes que es realitzen amb el pacient o familiars es recull tota la informació per valorar el grau del problema.

- **Hi ha diferents graus de fanatisme?**

Sí, en funció de la repercussió que té en la qualitat de vida de la persona.

- **Quins símptomes presenten les persones que són molt fanàtiques d'algun artista?** No m'agrada parlar de símptomes perquè estariem parlant de malaltia i el fanatisme no ha de ser una malaltia mental. Per tant parlaria més de característiques o signes. Serien els següents:

- Admiració per l'artista
- No acceptació de la crítica cap a l'artista
- Intenció d'imposar a altres el que pensa o sent sobre l'artista
- Actituds dirigides a apropar-se cap a l'artista, de vegades fent coses que serien impensables fer en altres situacions

- **Quin tipus de tractament han de seguir les persones fanàtiques per superar aquesta addicció? És fàcil fer-lo?**

El fanatisme no té per què ser una addicció, ni una obsessió, però en el cas que ho fos i necessités tractament, hauria d'estar dirigit a prendre consciència de les conseqüències a curt i a llarg termini, i d'aprendre a poder tenir altres punts on també es pugui dirigir l'atenció. Aprendre a ser un mateix, responsable de la pròpia vida.

És fàcil o difícil en funció de la persona (personalitat, motivació pel canvi, vincle terapèutic...) i el grau de fanatisme que tingui.

- **Hi ha teràpies individuals i/o grupals per els pacients i per a les famílies?**

Individuals sí, grupals ho desconec.

- **Creu que el fanatisme pot ser provocat per una falta d'educació dels pares cap als fills? Caldria avaluar els pares dels joves i els vincles familiars d'aquests? Com afecta a les famílies?**

No crec que la causa del fanatisme sigui provocat exclusivament, per una falta d'educació. Poden haver molts motius que poden portar a buscar un referent fora de l'entorn familiar i fora de l'entorn social, i un d'ells és que quan això passa en adolescents, la lectura que es pot fer és la de recerca d'identitat.

- **En les enquestes realitzades hem pogut observar que un 47% dels enquestats tenen d'entre 15 a 18 anys, són aquests joves amb els que vostè tracta normalment?**

Sí.

- **Un 43% dels enquestats sobre l'artista Miley Cyrus ens van respondre que la seva vida no seria la mateixa sense ella, i un 65% dels de One Direction el mateix; un 18% volen ser com ella i el 8% com el grup One Direction. Aquests resultats podrien ser conseqüència de la manca de valors que tenen aquests joves?**

Tot i que com hem comentat abans el fanatisme pot ser un fet habitual entre els adolescents per poder buscar referents en la seva recerca d'identitat. És possible que obrir els ulls al món i tenir valors clars ajuda a no tancar-se a una sola creença, persona o objecte.

- **Quan se'ls hi va preguntar que farien si tinguessin l'oportunitat de conèixer-la, el 55% van respondre que farien el que fes falta respecte a la artista, i un 65% respecte al grup El 21% actuarien amb violència si fos necessari respecte a l'artista, i un 12% respecte al grup Que n'opina com a expert?**

Que aquest és un risc que hem de vigilar en una persona fanàtica i demanar ajuda professional en el cas de que pensem que el fanàtic pugui fer qualsevol cosa o ser violent.

- **La majoria de pares accepten la passió que tenen els seus fills cap a la Miley Cyrus, però un 9% expressen que apareixen conflictes familiars envers aquesta; Un 10,5% respecte a One Direction. Que n'opina com a expert?**

Que s'ha de valorar cada cas de manera individual i no generalitzar per entendre quin es realment el punt de conflicte.

- **Tots els fans segueixen als seus ídols per les xarxes socials, creu que les noves tecnologies han aportat als joves beneficis o desavantatges en relació a la obsessió perseguir als artistes?**

Crec que tant les xarxes socials com internet en general perjudiquen més que beneficien en el cas del fanatisme i en qualsevol problema que tingui a veure amb la obsessió. Internet ajuda a obtenir un nombre indefinit d'informació variada sobre qualsevol tema de forma ràpida i sense cap esforç. Això reforça encara més la obsessió.

- **A les entrevistes em descobert que els fanàtics, apart d'assistir als concerts, tan trobades per admirar als seus ídols. Que en pensa d'això?**

Segons el meu punt de vista , aquesta és la part més positiva del fanatisme, la de establir noves relacions interpersonals amb persones que comparteixen el mateix objecte o subjecte de desig.

- **Que recomanaria vostè als pares i als joves per poder seguir els seus artistes sense que això pugui suposar un problema?**

Tot i que el fanatisme es un fenòmen freqüent entre adolescents pot comportar el seu risc (en alguns casos), i és el de reduir la vida a accions que només tinguin a veure amb allò que s'admira. S'ha d'estar alerta a qualsevol activitat perillosa i la manera és mantenint una bona comunicació i saber escoltar activament.

6. Entrevista a Peter Vives

Hem considerat necessari pel nostre treball entrevistar a una persona que estigués dins d'aquest món de les celebritats, per tal de veure el fanatisme des la perspectiva oposada als fans, des dels ídols.

Vam contactar amb Peter Vives, perquè ens pogués parlar del tema del fanatisme i del seu punt de vista sobre aquesta admiració incondicional dels fans cap als ídols.

Peter Vives és un actor que ha participat en diverses obres de teatre com *El zoo de cristall* i *Tots fem comèdia*. També ha realitzat pel·lícules com *The Cheetah Girls 2*, *Barcelona, nit d'estiu* i *Paintball*. I per altre banda, també el trobem en sèries televisives com *Velvet*, treballant amb actors tan reconeguts com Paula Echeverría, Maxi Iglesias, Miguel Ángel Silvestre i Aitana Sánchez-Gijón. També en *El tiempo entre costuras* i *La Riera*, i ha intervingut a *Águila Roja*, on es va donar a conèixer a nivell nacional.

Com podem veure és un actor que actualment té força prestigi. Hem pogut parlar amb ell a través d'una trucada telefònica i a continuació us la mostrem transcrita.

- Hola Peter!

- Hola! Com era la primera "preguntita, ¿qué me quieres decir"?

- La primera és: Quan va començar la teva vocació com a actor? Quins estudis vas realitzar?

- "Pues vamos a ver", mira, jo estava a 3r, 4t de la ESO, amb 15 anys, apuntat a una agència d'aquestes com de publicitat i tal, que em vaig apuntar amb 14 anys perquè em feia gràcia provar-ho, ja que tenia un amic a classe que feia anuncis i vaig pensar que m'agradaria provar de fer algun anunci o alguna cosa així. Em van trucar per fer un càsting d'una pel·lícula i em van agafar per fer un petit paper. "Y eso fue mi primera inmersión", amb 15 anys, llavors vaig seguir la vida normal. Vaig fer batxillerat i no va ser fins als 18 que vaig fer una altra pel·lícula que va tenir més repercussió perquè era

americana. I a partir d'aquí, jo estava estudiant física i em vaig plantejar si tenia la possibilitat de que això continués passant i tenir l'oportunitat de fer alguna altra pel·lícula, de fer-ho millor i de començar a estudiar-ho. Llavors vaig entrar a una escola per estudiar art dramàtic alhora que vaig canviar-me a psicologia per combinar-ho amb una altra cosa, perquè mai vaig ser un actor d'aquells que diuen "quiero ser actor y es lo único que me llena", sempre he tingut clar que volia seguir fent una altra cosa, l'únic que ha donat la casualitat que segueixo treballant d'això, però mai he decidit que volia ser únicament actor, mai he pensat deixar-ho tot i posar-me a estudiar això.

- Molt bé! Doncs passem a la següent pregunta, fins a on t'agradaria arribar en el món artístic? Quins objectius tens?

- Com ja he dit, evidentment m'agradaria fer alguna pel·lícula, amb Scorsese, treballar amb en Tarantino... evidentment. Però no és tant com un objectiu, és com alguna cosa que dius "m'agradaria fer-ho". Em vaig prenent els reptes un a un, com ara un càsting, ara una sèrie... Ho vull fer, em va bé fer-ho o no... I vaig prenent decisions a mesura que vaig avançant, però no m'he proposat mai objectius. L'objectiu seria fer-ho mitjanament bé, i anar millorant, però més jo com a actor, no com un objectiu de fins on arribar, ja que és un concepte molt relatiu. L'actor més famós és el que arriba més lluny? És el que ha guanyat més diners? No. Això depèn de cadascú, no és que vulgui arribar fins a un punt.

- Tens algun club de fans? Si és que no, t'agradaria tenir-lo?

- Sí, sí que en tinc, a més conec personalment una de les noies que el porta. Què vols que t'expliqui? Com va començar?

- Sí, com va començar?

- A nivell català hi havia seguidors, però no tenia club de fans. El primer va sorgir amb *Tiempo entre costuras*. Per Twitter es van obrir bastants clubs de fans, tot i que una fan, va crear el CF Peter Vives, i em va venir a veure al teatre *El zoo de vidre* (feta a Barcelona fa poc), em va explicar que era ella la que portava el club, des d'Alicant, i em va portar un llibret, firmat amb dedicatòries de gent que també em seguia al Twitter. Tinc altres clubs de fans, tot i que cap és oficial. Si volgués, podria dir-li a alguna fan

que coordinés el club oficial, amb el meu permís. A mi, això de moure masses de gent, i que es creïn clubs de fans, no em genera satisfacció. Ho respecto i admiro molt que facin això per mi, però no m'omple. Hi ha actors que han treballat moltíssim més que jo, i que són molt més bons, però que per raons de la vida, no tenen tanta repercussió. Si el teu objectiu és ser un actor, això no va encadenat amb els fans. Omlle molt més que un crític et pari i et felicitati pel treball que has fet, que no que la gent es torni fan teva.

- Com veus el fenomen fan?

- És això, el veig que està allà, que pot repercutir i pot afectar al teu dia a dia en funció de si ets més o menys famós. Però s'ha de saber que no és mèrit de la teva feina. Malauradament, quan ets adolescent, admires, jo per exemple tenia molts ídols, tenia necessitat de ser estimat, ser algú. Però realment, tots aquests fans adolescents, solen admirar, no tant el talent sinó aspectes físics. Es fan idealitzacions. El fenomen fan existeix perquè interessa que existeixi. És un producte, ja que ven revistes, entrades a concerts i puja l'audiència de les series. És un producte, i jo tinc molt clar d'on ve, per això no em genera massa satisfacció el fet de tenir molts fans. Sé que em pot donar feina, i per això ho respecto i ho cuido.

- Llavors, tot això com ha afectat en la teva vida personal? T'has arribat a sentir perseguit alguna vegada per els mitjans...?

- Sí, a veure, en el meu cas ha estat gradual. Primer de tot amb la Riera, que és una sèrie que té molta audiència a Catalunya, i ja em paraven bastant per aquesta sèrie, però si que era un fenomen diferent del que rebo ara. Al ser una sèrie diària, la gent s'arriba a pensar que et coneix realment, és per això que quan et paren pel carrer, ni tan sols es tallen, ja que no et veuen com un desconegut i es pensen que ets tal i com és el teu personatge a la sèrie. Ara és més diferent, perquè amb la sèrie *Velvet*, ha augmentat el nombre de seguidors, i sempre et paren pel carrer. Hi ha dies, que no et ve de gust que et parin, i intentes passar més desapercebut. Per tant, el que sobretot ha canviat, ha sigut la forma en que surto al carrer, sobretot siestic pel centre de Madrid, que és on resideixo actualment. Aquest ha estat un canvi que m'ha afectat negativament, si pogués ho evitaria. Sembla irònic, ja que quan tenia 15 anys era el

que més desitjava. I ara em dic a mi mateix, “que equivocat estaves”. Les primeres vegades et pot agradar, però després acabes desitjant que no sigui així.

- Ara la nostra pregunta és, com afecta el "ser famós" a la teva vida personal, i si t'has arribat a sentir perseguit pels mitjans de comunicació... tot i que ja ens ho acabes d'explicar.

- La vida que portava quan era estudiant no sé si la trobo a faltar, ja que m'he adaptat bastant bé, però sí que hi ha coses o aspectes com per exemple anar normal pel bus o simplement el dia en que no et ve de gust trobar-te a ningú perquè vas amb xandall o estàs refredat, que m'han afectat negativament. Tot i això, no em costa res dedicar cinc minuts en fer-me una foto, sempre i quan la situació sobrepassi els límits. La part bona és que tinc feina, i tenir fans et pot ajudar a tenir-ne més el dia de demà. També vas a events i t'ofereixen regals com roba, tot i que són coses materialistes i a mi tampoc m'omplen. M'agrada fer d'actor i per això ho faig. A vegades els fans et poden estressar, però no per això s'ha de deixar de fer el que realment t'agrada.

- Esta bé. Quan vam entrevistar a adolescents fanàtics, ens van explicar que molts serien capaços d'actuar amb violència, què n'opines d aquest fet? T'has trobat en aquest lloc alguna vegada?

- En alguns festivals sí. En algun festival de Màlaga per exemple. Els mitjans de comunicació són els que creen tot això i promouen que això passi, muntant “la alfombra roja”, amb guàrdies de seguretat... Si no es muntés un enrenou en aquests festivals, i se'ns tractés com una persona normal, potser la gent entendria que no cal fer-ne un gra massa. És per això que tots els adolescents que ho veuen desitgen formar part de tot aquest món on estan els seus ídols. Per altra banda, tots aquests famosos no són més feliços encara que tinguin tota aquella fama, pots anar allà, somriure davant de les càmeres, i al arribar a casa, tenir els mateixos problemes que tenies abans d'anar-hi. Jo no sóc tampoc més feliç que quan estava estudiant.

Valoro a on estic, ja que no és un lloc fàcil d'arribar i vull seguir per aquest camí. Evidentment, cada conducta violenta és negativa, és una imatge del poc control que es

té cap a aquestes situacions. Jo crec que són èpoques de la vida, quan estàs perdut i ets adolescent, aferrar-te a alguna persona, a alguna imatge.

- Per tant, que en penses de tots aquests adolescents que només viuen pels seus ídols, que la seva vida es basa només en això?

- N'hi ha pocs d'aquests. Me'n he trobat alguna... Una que em portava flors al teatre cada dia de la setmana, una altra que va venir de Rússia... Però són casos concrets. Jo crec que idealitzen a una persona i que veuen la sortida i la felicitat en ella, tot ho focalitzen cap a aquella persona. Jo fa uns anys pensava "m'agradaria ser Leonardo Di Caprio i ser respectat i estimat per tothom", però realment això és mentida. Ser respectat i estimat per gent que no coneixes al final t'és igual. Que em vingui una persona que no conec de res i em digui que li agrado molt, em genera apatia. El que vull és ser respectat i estimat per la gent que conec i que estimo. El fanatisme es produeix quan hi ha persones que saben molt de tu, et coneixen, en canvi tu quan les veus, el teu cervell no les posa a cap lloc.

- Ho entenc, i finalment, podries explicar-nos alguna anècdota que hagis viscut amb els fans?

- Una noia russa em va portar un pastís on s'hi veia una escena de l'obra on sortia jo assegut, llegint el diari, vestit de l'època, tot repentinat. Era un pastís de xocolata, gruixut i enorme. La noia havia trucat a una pastisseria, enviat la foto, el meu nom... Estava molt treballat. I és clar, jo em preguntava què havia de fer en aquella situació, l'havia de convidar a sopar? Però no podia fer això perquè després seria pitjor. En els festivals sempre hi ha molts embolics, recordo un dia que vaig anar a un teatre amb altres actors, i la gent va començar a venir i a demanar-nos fotos, el teatre no podia començar fins que tothom s'assentés i al final vam haver de marxar.

- Doncs nosaltres ja no tenim més preguntes, moltíssimes gràcies per haver-nos dedicat el teu temps.

- Ha estat un plaer.

Conclusió

Al llarg d'aquest treball, hem intentat demostrar quina és la influència del fanatisme en la vida de les persones. El fanatisme no només té una cara, aquest aporta coses que són bones i coses que són perjudicials per una persona. Efectivament, l'estudi que hem fet sobre el fanatisme ens ha permès desxifrar quines eren les conductes diverses que ens aporta aquest.

Inicialment, la nostra hipòtesi era "el fanatisme és una conducta negativa". Al llarg del nostre treball, però, hem anat analitzant el fanatisme des de diversos aspectes i hem pogut afirmar que, tot i que en molts punts el fanatisme és perjudicial per les persones, no tot el que aporta és negatiu.

Està bé tenir una passió, seguir un ideal, tenir una persona a la que admirar i això ens ho aporta el fet de ser fan. Però cal valorar la diferència entre ser fan i ser fanàtic. En el moment en que una persona deixa la seva felicitat en mans del seu ídol, i per tant, admira desmesuradament a aquest, deixariem de parlar de fan i l'anomenariem fanàtic. Per tant, quan es parla de persona fanàtica, ja no s'entén com a concepte positiu sinó que pot generar problemes personals.

Com ens han afirmat els experts que hem entrevistat, el fanatisme que experimenten les persones fanàtiques no és una malaltia en sí, però pot desencadenar trastorns obsessius i diverses reaccions emocionals negatives, com la frustració, la ira, depressions, angoixa... Totes aquestes perjudiquen la vida de les persones.

Els pares, en moltes ocasions, volen satisfer els desitjos dels seus fills i això provoca que els hi consenteixin tot el que volen sense establir mesures. Està bé que els pares entenguin els interessos dels fills, però són ells els adults, i és per aquest motiu que haurien d'actuar quan la situació sobrepassa uns límits. A més haurien d'ensenyar als nois a ser crítics, realistes i que hi ha diversitat d'opinions i d'idees, i per tant, han d'aprendre a respectar-les.

D'altra banda, el fanatisme permet unir-te a persones que tenen els mateixos gustos i això potencia crear vincles i sentir-se acompanyat de persones que tenen opinions semblants a les seves. Durant l'etapa de l'adolescència, on els joves es solen sentir insegurs perquè és una època de molts canvis, el fanatisme pot ajudar-los a desenvolupar la personalitat i a trobar la seva identitat.

Quan parlem de fanatisme cal remarcar la influència dels mitjans de comunicació sobre aquest. Com ens explicava Peter Vives en la entrevista, el fanatisme, és un producte que interessa vendre, ja que se'n treu molt benefici econòmic, fent augmentar l'audiència de les sèries televisives, venent revistes, entrades de concerts... Els mitjans, per tant, són els que creen i promouen que es doni el fanatisme. Són els encarregats de crear el món meravellós dels ídols per atreure tots els fanàtics.

En aquest treball ens hem centrat en el fanatisme dels adolescents que, com acabem de veure, està directament relacionat amb el tema dels mitjans de comunicació. D'aquest tema se'n podria trobar un nou camí de recerca.

La part pràctica ha estat un pilar molt important en el nostre projecte. Ja que gràcies a aquesta, hem pogut extreure moltes conclusions i observar de manera directa el comportament de les persones fanàtiques. El gran nombre d'enquestes que vam passar a els fans de la Miley Cyrus i One Direction i poder assistir als concerts, ens va ajudar a entendre el sentiment fans. Això, juntament amb les entrevistes, ens ha ajudat a consolidar els coneixements necessaris per comprovar la nostra hipòtesi i a realitzar la part teòrica.

Bibliografia / Webgrafia

<http://www.calalabra.com/fanatismo.html>

<http://elpuig.xeill.net/activitats/activitats-extraescolars/treballs-de-recerca/el-fanatismo-bfuna-conducta-positiva-o-negativa>

<http://www.buenastareas.com/ensayos/Fanatismo-Musical/1499603.html>

<http://ciespsicologos.blogspot.com.es/2013/04/fanatismo-gusto-pasion-o-trastorno.html>

<http://www.palimpalem.com/3/despertaraquiyalla/index.html?body16.html>

<http://prezi.com/vzjeg5f2-7hg/tr-fanatisme-musical-en-els-adolescents/>

<http://crisisadolescentes.blogspot.com.es/2012/10/fanatismo-obsesivo.html>

http://www.mercuriovalpo.cl/prontus4_noticias/site/artic/20070310/pags/20070310000302.html

<http://www.vanguardia.com/vida-y-estilo/jovenes/111514-idolos-y-adolescentes>

<http://vidayestilo.terra.com.co/teens/como-evitar-la-influencia-erronea-de-los-idolos-juveniles,bbb9e27c1a4e0410VgnVCM20000099cceb0aRCRD.html>

<http://vivirparavivir.blogspot.com.es/2011/05/el-fanatismo.html>

<http://www.wisegeek.com/what-is-a-fan-club.htm>

Annex

1. Biografia de Miley Cyrus

Miley Cyrus va néixer el 23 de Novembre de 1992 a Nashville, Tennessee. El seu pare, Billy Ray Cyrus, era un cantant de country i actor. El vertader nom de Miley Cyrus era Destiny Hope (destí esperança). Els seus pares li van posar perquè volien que la nena aconseguís grans èxits. Li van posar el sobrenom de Smiley (somriure). Molt aviat, la S va desaparèixer, i finalment, tothom li deia Miley. L'any 2008 Miley Cyrus va canviar el seu veritable nom pel de Miley Ray Cyrus (Ray en honor del seu pare).

Miley Cyrus es va criar a la granja dels seus pares, a Tennesse. Des de molt petita va començar a interessar-se per la música, el ball i la interpretació. En una ocasió va participar en un programa de televisió en el qual actuava el seu pare i l'any 2003 Miley Cyrus va participar amb un petit paper en la seva primera pel·lícula, en la qual interpretava a una adolescent en un film de Tim Burton titulat "Big Fish". Quan tenia onze anys va fer la seva primera audició per a True Friend, de la The Walt Disney Company, però els executius de la companyia la van rebutjar per considerar-la massa petita per al paper.

Va participar en un càsting de la Disney per a una sèrie de televisió del Disney Channel que es titularia Hannah Montana. El programa de Hannah Montana es va estrenar al març del 2006 i ha resultat ser un enorme èxit entre el públic infantil i juvenil. Miley Cyrus interpreta el paper d'una jove anomenada també Miley, que té una doble vida. D'una banda és una jove amb una vida normal i per un altre es converteix en una superestrella de la música (Hannah Montana). Miley Cyrus ha ofert diversos concerts com Hannah Montana i ha participat en innumerables promocions de Disney Channel. Fins i tot ha gravat algun àlbum com Hannah Montana. Al setembre de 2008 Miley Cyrus publica el seu primer àlbum signat per ella mateixa, amb el títol de "Breakout". Es tracta d'un disc amb 12 temes, dels quals 8 han estat coescrit per la pròpia Miley Cyrus. A l'octubre de 2008 Miley Cyrus publica "The Time Of Our Lives", el

primer senzill ha estat el tema titulat 'Party in the USA '. Amb aquest àlbum Miley Cyrus fa un pas endavant en la seva carrera per arribar a ser una de les estrelles del pop.

Cyrus ja havia començat la transició a una imatge més adulta a finals de 2008, quan els seus representants van negociar un acord perquè el novel·lista Nicholas Sparks escrivís el guió d'una pel·lícula per presentar-la a un públic madur, el contrari que va guanyar amb els nens, fanàtics de *Hannah Montana*. Cyrus va protagonitzar el paper de Miley Stewart / Hannah Montana a *Hannah Montana: The Movie* , estrenada el 10 d'abril de 2009. Tant la pel·lícula com el seu banda sonora contenen dotze cançons originals interpretades per Cyrus, les quals van ser un èxit comercial. Cyrus havia considerat posar fi a Hannah Montana després de la seva tercera temporada, la qual va acabar la seva producció el 5 de juny de 2009, però Disney va exercir l'opció per una quarta. El 18 de gener de 2010, es va iniciar la producció de la quarta i última temporada de *Hannah Montana*

Cyrus va protagonitzar *L'última cançó* , que va ser estrenada el 31 de març de 2010, i va rebre en general crítiques negatives. No obstant això, la pel·lícula va ser un èxit comercial, recaptant més de \$ 88 milions de dòlars a tot el món. Segons l'analista de taquilla *Exhibitor Relations* , la pel·lícula va marcar «una transició reeixida als papers d'adults per Miley Cyrus».

A partir d'aquí, va anar estrenant nous àlbums i pel·lícules, canviant el seu estil. El seu videoclip, on apareix nua sobre una bola de demolició, va ser publicat en You Tube el 9 de setembre de 2013 i va establir un nou rècord, al tenir 19,3 milions de vistes en Vevo a les primeres quatre hores del seu llançament. A més, va ser qualificat com el més vist del 2013 i va rebre el premi a millor vídeo durant el lliurament de 2013 dels MTV Europe Music Awards, celebrats a Amsterdam , la cantant va obrir la gala amb «We Can not Stop» i després amb «Wrecking Ball", amb una posada en escena més senzilla, diferent a l'esdevinguda en els Video Music Awards.

2. Biografia de One Direction

One Direction (abreujat freqüentment com 1D) és una boy band britànica-irlandesa formada el 2010 a Londres, Regne Unit, amb motiu del programa The X Factor. Durant la transmissió del concurs, el quintet, compost per Harry Styles, Liam Payne, Zayn Malik, Niall Horan i Louis Tomlinson, va ser apadrinat per Simon Cowell, creador del programa i encarregat en aquesta temporada de la categoria de grups. La seva formació es va donar després que els cinc integrants fessin les seves audicions i fossin expulsats de la competència. Després d'això, Nicole Scherzinger, una de les jutgesses, va suggerir que els cinc formessin part d'un grup, al que finalment van anomenar One Direction. El grup finalment va quedar en el tercer lloc del concurs, però tot i així Cowell va pagar un contracte discogràfic amb Syco music perquè poguessin llançar un disc.

Posteriorment, la banda va signar un contracte amb la discogràfica Columbia Records (Estats Units), i els seus discos *Up All Night* (2011) i *Take Me Home* (2012) van batre diversos rècords de vendes, van ocupar les primeres posicions de nombroses llistes d'èxits arreu del món i van generar diversos singles d'èxit, entre els quals destaquen «What Makes You Beautiful» i «Live While We're Young».

L'èxit internacional fou propiciat pel poder de les xarxes socials, i la banda sovint és descrita com un ressorgiment del concepte de boy band, formant part d'una nova invasió de música britànica als Estats Units. Entre els premis que se'ls han concedit destaca un premi BRIT i tres premis MTV. A data de novembre de 2012, la banda havia venut més de 15 milions de discos arreu del món, i segons Nick Gatfield, el president i cap executiu de Sony Music Entertainment al Regne Unit, One Direction va suposar un negoci de 50 milions de dòlars el juny del mateix any. La revista *Billboard* els va nomenar millors artistes novells de l'any 2012 mentre que el *Huffington Post* va afirmar que el 2012 era l'any de One Direction.

Entre altres activitats, van participar en l'esdeveniment anual *Children In Need 2012* per ajudar a recaptar fons i així donar suport als nens marginats. També, van viatjar a l'Àfrica i van realitzar una versió de «One Way or Another (Teenage Kicks)» per ajudar a l'organització.

Actualment continuen sent una banda molt popular i el seu nombre de fans va creixent dia a dia. Estan treballant en el seu cinquè disc que publicaran pròximament.

3. Peter Vives

